

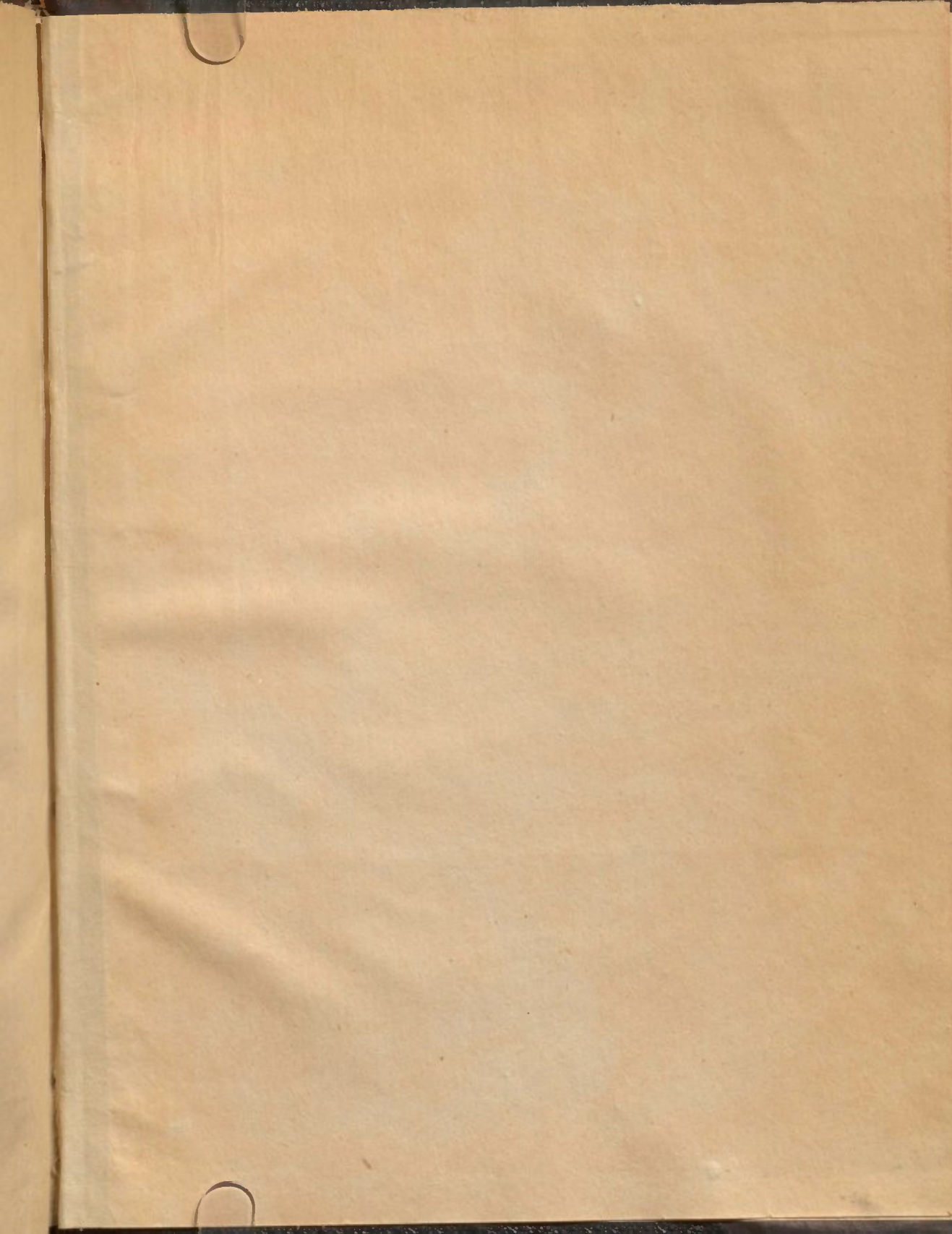
FROM
THE LIBRARY
OF
SIR WILLIAM OSLER, BART.
OXFORD

7785 50

M73

7785

50

باب الف

اینوس در اول گرم در دویم حنک مطوف و در طول مفصلت حمصه و محلل راج
 و صبح نموده و معصوم شده و پشیز و کمال محکوم بود با آب در و درش جهت ماض رفیق و در و
 و مورد و معوم و موی زیاده و جرب و حقد در دبا پس و حفظ صحت چشم در و مایندن امکان بود
 او جهت حسن خون زخمیات تازه نافع و محرق معقول بشاره او لطیفه در افعال مذکوره اثر آن نیز لغز
 طلا و سحر و مطوح و خا و در شراب محلل خیار سیرت و گویند ما الهی صعب اطعای خون میکنند و باید
 تجویز جهت سوزنکی است **سینه** و جهت تخفیف کوبت آوردن و روح سسته و مع شکر شراب
 و اول بدن اعصاب حرکت است و قدر بر سر با سوزن و مصاحبت عمل و بدش حرمت کنار است **الف**
 لغزایی سوره در آخر سوزن گرم و خشک و معصوم شده و نفسی بلغم و او شاخ بدن و سهیل و در هاست حدف بود
 نعل و نوره و افعال و خنده غلظت سیر و در کمر نافع و جرب دانسته اند و در امری و نوره و مصلحتش نیز او عمل و
 در سیرش با سوزن گرم و در سوزن سرد الی و در مع و ماد و سوزن با شکر حبه اصحاب سوزن که معین خیر و مع سوزن
 سوزن است و در جوانی او سرد کردن است جهت لعل مخصوص است از طرف روئی کرده و جرات سوزن
 حرمت و بعد از این آب جهت اغذیه سکن سل لولا و وعده با ضم است و این آب اگر هم سرد است و نوره
 ضرر خواهد رساند ملک استغفار خواهد انجامید صحت این آب را که در کما سوزن و در میان است که
 که ماصحولی خون را که بر سر سوزن سوزن سوزن است شاید که حصول در محلل صابون لغزایی موجود است
 بیاید قسم اول سالی است سینه جرب که با سوزن و چشم سوزن و سوزن و این آب و ماض رفیق و
 گلشن سوزن و در او سیاه و جیش نقره است و بسیار هم در نعل با چهار سال با قناره و اول دویم گرم خشک و
 محلل طلا مراری و مالبی و قناری سوزن و در جرب و واقع کرده و محفوف و طبع او جهت در و در جرب و لغزایی و در
 نوره و حمصه و رفیق و نیهای سینه و طلائی جهت سوزن و جرب و شش و حرابات و محلل صابون و مار و جهت
 حر و در مایه کوبه نافع و مصدع و مصلحتش روغن نموده و در سوزن و در سوزن است و چون هیچ او را در روغن
 و جوشانند و قناری سوزن جهت محلل شش نافع و در جوانی سوزن سوزن سوزن سوزن و در جرب و در جرب
 هیچ او فواید است و قسم ثانی را بر کوبه و جرب سرد سوزن در سوزن و در سوزن سوزن سوزن و قناری

این سوزن موی را سوزن سوزن

59

الف
سوره

الوجان

ترا قسم اول و ثانی و آن جهت حمزه و منع عرق الفخ و حلاط طبع است و قسم سوم را بر زهره تر
 از اول و صورت مکرر و مساجات او زهره و کلش سحرش و بخش در بار و مرغ و نیز طلسم تراجم و جهت کردن
 آبی و و تقال از بیخ او با شراب برین بشما است و لعنت او مانع موام و قسم چهارم شکر شکر
 و این کلش زهره بر و لغاب مرغ بر در آخر دوم گرم و حشک لب و تقال و نم او با میل از زرقا و در دما
 حب الفرج و سایر گرم اسعافیت نافع و ضاوش با بیه بر مایه نوار حبت چهارم و او را **حلیه و عصا** و او
 با عمل جهت علاج و حمل و خلوص و طبع و جهت گرم صلت رحم و احسان **سین** و اخراج حسان و مویا جهت
 تیغیه و مانع از دفع ادر و غلاطیفات چشم و سایر کبریا و عصا و جهت مسرر مانع و فطر و معنی که در وجودش
 باشد جهت در دلش و لغت سه لونه ترین او در حالی ساخ شیم مجلا و جهاست کلش و در جمع افعال قوی بر
 از کرب او و مسامحه و صل و حل و تخم آن بقدر که بشمال لغات بر حص و مجروح حسان مرده و زنده است از شکر
 اول و روح طبعی و تقوی باه همین است و بر زمین و لغت و کوشش آن **انبات مقوی** و اول گرم است
 در بالطح و شریف و لغات مقوی و اول روح طبعی و باه همین است جهت خفقان و ضعف معده در زهره و با صلوح او **انبات**
 جهت تقوی و نا و نیکو کردن راکساره و مانع و محرق و ضعف و جهت قرحه و مکرر و سلاق و حرمت چشم نافع و
 پلوسن اجزیه جهت جمع بر مویا فعل از لوده و محرق او که کرده و صالحش اسارون و قدر بدش از رنگ گرم
 و با پس بر در او و سوخته شکر به برین نطق استعمال اول بسیار در همه اعضا **اون** و با حواء و سایر او بر روی سایر
 است از شکر و با پارچه پشمی و در می و مویا ای **عاری حبت** و سوم گرم و حشک لب و لغات طبعی و تقوی
 صحفه و قله و لوله و غلاطی و در حص و مویا حسان و اصل کینه و غفوت فرج حمزه و مویا و محرق او با عمل جهت **سین**
 و مطلق او جهت سببها چون ده در هم او او آنه مویا کرده بار و عن کا و تازه **لله** و لوله را فرود بر لغت
 بخوارند مانع از غلبه سینه سینه ماده و نم فله و مخلوط موده به صبح و در هم را با اب گرم بار و المراج
 بنوشد جهت در مای اسافل خون و بویا بر ما و لوله مویا و رفع اقسام گرم اسعافیت نافع و چون با عمل **سین**
 بر در از یک گرم تا سه گرم او را بدوست مانند حص منقطع را جاری سازد و جهت **سین** و لوله مویا **سین** یافته او
 چون در روغن زیتون بکوشند مانع از مویا و عن سینه سود و فطر او جهت گرم ماره و لوله مویا و عصا و او بدوست **سین**

البریم

انبیل
 سر کوب
 سوبیر

جهت اول
 جهت دوم
 جهت سوم
 جهت چهارم
 جهت پنجم
 جهت ششم
 جهت هفتم
 جهت هشتم
 جهت نهم
 جهت دهم

تراز قسم اول و فها و ان جهت حمزه وضع عرق الفع حصار الحس طبع است و قسم سوم را برت زره تر
 از اول و صورت حکم و سماجات از زره و کل طبعش و بخش و راز و سرخ و زرد طبعش ترازیم و جهت کردن
 الحی و و شقال از بیخ او با شرباب برین استوار است و لعلش آرد افه موام و قسم چهارم شنبه نبات
 داران طبعش زره و زغاب سرخ زرد و اخر و دم گرم و خشک است و نقل و نم او با مصل او زرقا و زرقا و زرقا است
 حب الفوع و سایر گرم است الفعایت نافع و ضار و ش با بیله بر پایه نوزاد است حصار سرد و او را حصار سرد و حصار سرد
 با غسل جهت علاج و حمل و طبع او جهت گرم صلب رحم و احد است و انرا حصار حصار و حصار و حصار
 تیره و ماغ در رفع ادر و غلاطعات چشم و با بره بر ما و صما و احد است سر رابع و فطر و روغنی زرد و جو شامه
 باشد جهت در دوش و لعل سرد و نم تهرین او در حالی ساخ شیم مجلل و بهار است و طبعش و حصار و حصار و حصار
 از کرب و نوزاد است و حصار و حصار و حصار و حصار و حصار و حصار و حصار و حصار و حصار و حصار و حصار
 اولی و روح طبعی و نقوی باه مبرین است و بر زمین و لوه و شرباب نباتات نقوی است و اول گرم است
 و با طبع و شیب است مقوی و اول روح طبعی و باه مبرین است جهت خفقان و ضعف معده در روزه و با طبع او با حصار
 جهت الفعیه تا و نیکو کردن رنگ باره و نافع و محرق و ضعف و جهت قرصه و نم و سلاق و حصار شیم نافع و
 یوشکل حصار جهت کنگه بر مبرین فعل از نوده و محرق او در کوزه و صلا شمس اسارون و نوزاد شمس از رنگ گرم
 و با مصل سرد و در نوزاد شمس است برین طبع استعمال اول بسیار در معراض اول و با حصار و بسیار در وی بسیار
 است از برتیم و با پارچه شیمی کوبیده و سسی و نمذیری عرق است و سوم گرم و خشک است نباتات لطیف و نباتات
 محققه و ناله و ناله و مجلل و در حصار و مسقط حصار و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله
 و مطوح او جهت سینه حصار و ده و در هم او را ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله
 کلاز ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله
 بنوشد جهت درهای اسافل چون او با بره و با ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله
 بر زره از یک گرم تا سه گرم او را در دست مانند حصار منقطع را حصار می سازد و جهت سرد و کوبیده حصار
 چون در روغن زیتون کجور نشاند ما روغن سیده شود و نظیر او جهت گرم ما روغن کوبیده حصار و او را در دست حصار

البریم

آبل
 سرد کوبیده
 بویبر

عضل و باطنی که جهت تصرفات دماغی و باطنی جهت انتقال اعضاء باطنی بالمرجهت
 رفیع عنان محراب است از جهت انزاله حروف نافع و ضار و جهت نرم مار و حکر و ثمانه و معده و سایر ارباب
 جمیع اعضاء و حلقه و طبع او جهت نرم حر و در معاصر و ضمیر و سنون او جهت در و دندان و لغوی است که معبود
 و رفیع بطوبات و با او است اسامین طبع او جهت معاصر مار و لغات مقید و باطنی جهت او
 از هر یک که جهت است و طبع او در افعال معصوم است و نظر کرده است شدت او را در لغز محردین
 و مصلوح و لغز محراب و مصلوح و قدر ترش از هم انتقال با انتقال و بدلتش اسین و معاصر بدل فجاج او
 لغت البرزخ است و عرق او لغات لطف او با جهت تر با قدر و در افعال سبیه با او است و در معن او مکتوبه
 او خرا در معن برتون لغز که او را میو نشانند که استه باشد و ماده ما نشان در افعال بر زده و معینه
 مبرهنه صاف نموده مکتوبه انازه کرده در سوم گرم خشک و با جهت فایده با نشان او جهت محمل
 درم بار و باطنی مطلق او جهت در دندان آن در دم قنده با بیع بار و برض در و ما سدن مویخ انواع حلال
 اعضاء و رفیع مانندی و دو لوبک او جهت در دندان و درم لیه و جوشیدن و من نافع است که بجز را بسته بودم
 سه سبانه زور در آب تر کتبه و مغز سار نو و سیر ماده ها و کوشا نند و بره نما تبه لغز بکله موس حصن کور حصه
 صن النفس ما محراب لغز سبیه کل افعال پرست در دم گرم خشک و مجبل و خالی و با قوت تر کتبه
 و در حص و مصلحات و مصلحان و موی و مصلح قوت و منفعت حسارت و جهت حرارت بر و لغوی است
 معده و حکر و وجه نو او و سیر و در سدن بر و در این ان و مقید دماغ و اصمام و رفیع قوایح و لغز سده دماغی
 و لغزان شمش و سببها و دران دام صمان و ام کوشن بازده چهار درم از آب یک احواف گرم منعی
 قویج و یکنور هم او حقو مویخ دل بار و المراج و صورت غلظت در حور و المراج دو در هم از آب کوبیده او جهت
 اخراج حصن و رفیع احتباس حصن و ضار او جهت در و مفاصل و عروق النساء و حصار بر و در جهت لیبوط
 در وصول حج او و مصلحان معان السیتین عا و در آب حج او جهت در دندان بار و با فایده و نظر سیر زده
 مصلحت فایده و مصلح حور و مصلح سنجین و در بر بر آب کل و بر یک حج او با حصار مفاصل
 و از هم مایک مفاصل و بدلتش نزل و لطف او است که در المراج و حوران است و در حوام او جهت در سبب کل

درم بار و باطنی مطلق او جهت در دندان آن در دم قنده با بیع بار و برض در و ما سدن مویخ انواع حلال

او بر یون

عصب

عالم الغفر

صلا

الترتيب

از کوندم و جودن با شیری چون در آب فرو نم جویشاندند مرغ سرد او ملنگه و ایشامیدن آب مطبوع
 او مثل مار کوهی سکن جدت چون در مع احلاطه را بنی نموده و العاوب با شیره ناره بالیا عفره در جودن
 جبت نویسد یعنی محرب است و خفته است معقول او صحت سحر و در حه العاناع و در حلا و ادن حواجر معقول
 و آب بخار او در این فو نیز و طلا به او با شیره صفت طفت و انا و حاد او با شیره صفت نشودین و یل
 و در در شش صفت و احاطت ناره و ایشامیدن از در برج که کلسا کثره ماسه با شیره کرده بر صفت او با
 اسپهال مرضی و اسپهال و دانی و سحر لعاب محرب و آب مطبوع منقو کت مسطوحین است و یوت
 شلنگ کلسا بزم جلا کرده باشد از حله سموم است و نویسد یک مقال اول شده است و در وقت
 تکرار سکران اثر است و آب و صندل مبداء و سحر کاذب و برنج و در حله سمه کردن او بزم مرده صفت قطع
 رعاف محرب است و در این برنج او در جو معقول است فایده من برنج ساطع حال حرمان مان است
 بهرچی لغایب حرکوس در اول سپهر ام و در دوم رطب و نویسد و چشمت است پوشیدن تو
 از چشمت مدین و معقول حلا و فاطح لوسه و نافع مانه زودت و در بدن و نویسد محرق و غیر محرق او حاصل چون
 بره اعصاب چون سیره او صفت اسپهال مرده العا و در سموم و طلا به چون گرم ناره او صفت حسن و
 نویسد که آب صفت از هر برنج کند و جو شش خشکی که در در بند برسد و مکن در دمایه کینه و لغو سیر او که
 مشویه باشد صفت چشمه محرق و نویسد حتمه اصلاح امراض لته و دروان و اجانب بر روانیدن
 در این اطفال و خال کفره و نافع او با شیره زین و ماء العسل و آب سار صفت و نفع و در الماء العسل و شیره او
 چون لغو و اطبی نام معال با شیره که می شود صفت برنج و کلک سیر محمد و معده زردن افغی و او در بقا زود
 فراط او را با شیره آب صفت رفع سحر و حرکات لسته اند و طلا به او صفت سطر طای صفت العسل و در معال
 او را چون نویسد صفت رفع سیلان بطریبات زخم شکم و در شامیدن و حمل این لوبه از طهر سه روز هر
 کوزه نیم مقال نافع و معان حمل زمان در نره او را با شیره کلک سیر محمد و معده زردن افغی و او در بقا زود
 معاصل و جودن کوسل او سوله خون جلا و لغو از خوی که از کوب است فایده در پیش نه بر صفت چون در
 فراش سلس العسل و عشره و نافع و اولاض ناره نافع و اصلاح او کلسا است بخارات با در معن و بپ

گفته در افعال قوی و نفع سه خرد و جهت نهایی بعد از که لغویت معده و معده از افعال تارسته
 و اسفند و سگ کردن رنگ جوار و اصلاح فساد و مزاج نافع و مزاج کرب و صداد و مصالح شکر بود
 و قدرش نیک دریم و بدش سردی او استمن است با عاقب با مصفاعی و شراب او
 معوی معده و بدلول و حوض و جهت اراض خرد و سیز در بود و نفع سه و در پنجین سه با لغویت
 بضم ما که از او نفع باطنی و دفع گرم معده و مسموم جواری مسوره نافع است و باه حدیث اراض و طلی
 البت که بود و معال التمسین را و شش بر افعال اب آنکو حدیث ان که تها سید ماملت رسد لسه
 ماه که داشته بعد از آن صاف نموده و از سه معال را با نرود معال در احسنی و با نرود معال سسل اطلب
 در نرود معال سله مگفته درده بر او شسته معال شسته اب بخورد و مگفته در طرف را مگفته بود او
 باه صفات گفته شده است در معن التمسین بود بر چهار اطل و معن زنون بار و معن لجه بر طلق
 آن صفتی کرده چهل روز در انساب بگردد جهت برودت ظاهر و باطن چون و اسامی در پنج
 فیم او جهت بران سه حکم رسد در خصوصها با کنجین غسلی و کتبت لغویت معده و دفع اصناس
 حصین و سیم و طرد و ابراج گرم معده و خوردن او فصل از شراب نافع سه و بعد از آن دفع حمار و قطره او
 جهت گرم نمودن و مزاج ان و طلائی ان جهت در جسم و با نرود طلی جهت لغویت معده و در ان
 نافع است از لجه سه بر ناک در چهارم سه و در حشک و در حشک اس سغیه و در اخر سوم و محمد بن یونم
 و مسکن و در نرود و نافع و نافع لغوی احلا تا و تکلیل روح صوامی و ارجب سه مال و سچ و نرود اعلا در سه
 و معن التمسین و در نرود لالت و صداد که از حرارت باشد با الطبع نافع و از انزوا و باره باشد لیب
 که در لغت معاد او جهت در سرد و کثیف فروغ و در نهایی باره و باره که از نرود نافع که باره عنوان جهت نرود
 و باشد در ان در عنوان جهت در سرد و کثیف فروغ و در نهایی باره و باره که از نرود نافع که باره عنوان
 با نرود جهت ابرج و در نظر اس بار و معن نا دام دم و در عنوان جهت در کوش و با نرود معن جهت
 و جهت نافع و در معاد او در کجا نافع است ان و مسقط اشها و نوست باه کثر طر اولت و
 مرض فیم و مصالح خرد و نفع و در قوت و در اجتناب و قدرش بر انعکاشن ما چهار نرود و نرود انکه

ساده

در نرود
 اوینون
 در نرود
 در نرود

در نرود

در نرود

مید
آبلج
المه
آنزه

مجاوت شود و صفتش الفایده و سرد و او در چهار است این شهبور انوله در دو دم سرد و در دو دم صفت
و نشتر بر زده بوزل سرد و در دو دم خشک و فاعلش زبانه و کفک مواد مبعده و امعا و خفاطه و اخلاط الارطوبه
و نساد و اخلاط استوائیه روح و عذبه و عود او محرک باه و فاعلش و استدی و اب دین و خون او سرد و در دو دم
و محقق طوبت مبعده و مقویست دل و چشم و معده و احشاء و اعصاب و سیمی و سهیل سرد و او در دو دم
معیضه و بار و کثرت و اب ز فاعلش سهیل برین و کفک حرارت خون و انشامه آن سفوف او با صند
بالویه بر در و محمد بریم باب کرم حبت سنج و در دو دم سرد و او صبر و صوف مبعده و با صره و بار و کثرت حبت
و نظرات سفوف اولیه گویند و جنبه سنده باشد حبت از این خاص عین از موده است و صفا و کاه و بعد از او
سه ساعت اوله و آن سرده باشد ما را بکثره اناره کنند و در دو دم معمول از ماده و استسبیل در لغوبت مبعده و صفت
و عین اوله با برک سرد و بالو صفت حج کسور بالیو کیمه و اب طبع او را با سیل او در عین نخود و چون در دو دم
باشد حبت لغوبت موده صفا که در دو دم ماحون او در دفع ایجاب و لغوبت اعصاب و خروج مفعول و در دو دم
بعض اطفال محرب و السه او و چون حنار اب المصفا که مویست را سیاه کند و در دو دم حبت زردیه در دو دم
ماچوریم و در دو دم طویح ناوه در دو دم و در دو دم و در دو دم و در دو دم و در دو دم و در دو دم و در دو دم
و در دو دم و در دو دم و در دو دم و در دو دم و در دو دم و در دو دم و در دو دم و در دو دم و در دو دم
و فاعلش زرف الدم و حبت کور سیه و او صبر تا فاعله و در دو دم و در دو دم و در دو دم و در دو دم و در دو دم
معملان کونیه و در دو دم سرد و خشک و حال فصلات در اوع لطل طبع بر لب او حبت لغوبت اعصابی
سرد حرارت نیدن او فاعلش سهیل و مفتح حبه و در دو دم و در دو دم و در دو دم و در دو دم و در دو دم
و جلوس در طبع او حبت بر مفعول و در دو دم و در دو دم و در دو دم و در دو دم و در دو دم و در دو دم
برک و در دو دم و فاعلش زرف الدم و لغت الدم و لغوبت ساق او حبت قطع خون حرارت ناده کسار فاعله
و عذبه و خرا و در دو دم و در دو دم و در دو دم و در دو دم و در دو دم و در دو دم و در دو دم و در دو دم
و در دو دم و در دو دم و در دو دم و در دو دم و در دو دم و در دو دم و در دو دم و در دو دم و در دو دم
بعد از مامل رفع هشاه می شود

سینج
المجملان
مغذی
بول

سینج
انزله
رزق
در دو دم

و معوی معده و بکبر و عریان خون در او و در حاره جو شو مثل سبب الطیب و امثال آن مفضله و حله و معوی
 بکبر و تر و سبب احسا و جنت سببانی که در ضعف خنک و سردی است شبانه و صحت سببها و با او در
 حاره صحت برودن و با آب سسین صحت لغویت با طعمه و آب الزماعت می عسلان و با عسلان صحت
 صلابت بخورناغ و دانه او در نهایت و ما او در نهایت صحت قرصه انما و سببانی که در ضعف صبا بود و نافع
 و عصاره زرنسک و ادع او را حاره و سرد است آن که از آب زرنسک و آب سببانی مساوی بود و آب
 سسین و لصف علی باشد و با شکر قوام او در صحت رفع سموم فایز و در آن افوی و عسلان و عسلان و صفت سببانی که
 آنکه در حرب سبب بود چون آب برنج و در او بر اصلا و نموده و آنکه از این هم قوام لغات تر جایی انار و ق است که
 مملو از برنج و عسلان و زعفران و صفت و مصلحت شکر و شیر و مهاد و قدر برتر است آب اوقات است به مشال و او در
 او نامه معان و در شکر مثل گل سرخ و دو دینش او در شکر و عصاره زرنسک و در افعال لغت الطیب است
 این شکر و در آن این سبب این بیرون کرده است و بویست حج زرنسک این شکر است و در کورته و در کف
 با لالایع و فغان و غیره و اساده و اساده در بر جایی مثل سببانی که در وطن خون است که در اوقات الطبع
 با در سبب باشد و در فغان فرا سبب و در کورته و در کورته و در کورته و در کورته و در کورته و در کورته
 مفضله نافع و در خون او بول و در ارض سبب و در وقت او عورت کورته و در او و سببانی که بوسیده او در مفضله
 آنکه در کورته و در سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که
 مفاصل لغات از خوردن است و آب و در سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که
 عورت و در سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که
 قطع مائل و در سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که
 و عصاره و سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که
 سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که
 و مفاصل و در سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که
 طلایع این سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که

این سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که سببانی که

حرفها افعال صفت و خبر و مفعول و مفعول به و مفعول مطلق و مفعول متعلق
و مفعول مضاف و مفعول مضاف الیه و مفعول متعلق و مفعول متعلق
بر اول و مفعول مفعول به و مفعول مفعول به و مفعول مفعول به
خانی و در مفعول به و مفعول به و مفعول به و مفعول به و مفعول به
ان در مفعول به و مفعول به و مفعول به و مفعول به و مفعول به
حرف صفت و خبر و مفعول و مفعول به و مفعول به و مفعول به و مفعول به
دایره و مفعول مفعول به و مفعول به و مفعول به و مفعول به و مفعول به
موجب و مفعول مفعول به و مفعول به و مفعول به و مفعول به و مفعول به
سین و مفعول مفعول به و مفعول به و مفعول به و مفعول به و مفعول به
صاحب مفعول مفعول به و مفعول به و مفعول به و مفعول به و مفعول به
منع مفعول مفعول به و مفعول به و مفعول به و مفعول به و مفعول به
سماض چشم و مفعول مفعول به و مفعول به و مفعول به و مفعول به و مفعول به
در مفعول مفعول به و مفعول به و مفعول به و مفعول به و مفعول به
را در مفعول مفعول به و مفعول به و مفعول به و مفعول به و مفعول به
التش و مفعول مفعول به و مفعول به و مفعول به و مفعول به و مفعول به
شد و مفعول مفعول به و مفعول به و مفعول به و مفعول به و مفعول به
عظم در مفعول مفعول به و مفعول به و مفعول به و مفعول به و مفعول به
قابل این مفعول مفعول به و مفعول به و مفعول به و مفعول به و مفعول به
و موجب و مفعول مفعول به و مفعول به و مفعول به و مفعول به و مفعول به
اجزای مفعول مفعول به و مفعول به و مفعول به و مفعول به و مفعول به
پوایس و مفعول مفعول به و مفعول به و مفعول به و مفعول به و مفعول به

کرم حنک و جانی معده و قاطع احلاط غلیظه و حنک برودت فرطویت معده و سرفه معده است
و مختلف بضم ابدیه نافع و محرق احلاط و کورث تشنگی و التهاب و مصلحتش جانودن در پیش ترسی سرفه خار
و حج او در معال معده است یا اثر او طلاء او محمل او نام نافع براده شدن حصار و ملجم رجهما و کورث ترسی سرفه
و کونیز مریض تشنگی است و مصلحتش عمل و صاحب نافع است که چون زن بعد از جنس ملاحظه برود و کونیز
از کونیز آن بنامه یک معفه بر او سس نشود و در کفص براده انور از کونیز سبزه است نام سفید **و کونیز**
بهرای بادمان روی کونیز در او در کرم و حنک او در لول و حنک و شره و سرفه و محمل راح معده و سبزه
و سبزی و قاطع طبع خصوصاً برشته کرده او در معویه کرده و مفتح سده و حنک و سرفه و جانی معده و حنک
و مفتح و در سینه و سرفه و ضعیف و سبزه و سبزه و سبزه و سبزه و سبزه و سبزه و سبزه و سبزه و سبزه
و مصلحت نافع و با کورث ترسی سرفه و کورث حنک و در سرفه و مزلات مارده و اجراج حنک و سبزه و سبزه او
حک جلائی و جوان خصوصاً محرق او در وضع کونیز و نابل و النحال او را حنک سبزه و سبزه و سبزه
نیز و فطره و سبزه و کونیز او در آن جو شامه است که سبزه کونیز و لعل سبزه و سبزه و سبزه
حقان و طلائی مطلق او در سرفه حنک او در ام کونیز و سبزه او با سبزه حنک و سبزه و سبزه
و حصاره نه ابیده به نافع و مصلحت معده و مصلحت سبزه او در سرفه حنک او در سبزه حنک او در سبزه حنک
در مع او را بانه در کونیز باه نابل او کونیز است او در اول سبزه حنک او در سبزه حنک او در سبزه حنک
و مفتح اعضا و لول و حنک و سرفه و سبزه و سبزه و سبزه و سبزه و سبزه و سبزه و سبزه و سبزه
بر کونیز او در سبزه حنک او در مصلحت حنک او در مصلحت حنک او در مصلحت حنک او در مصلحت حنک
او در کونیز حنک او در مصلحت حنک او در مصلحت حنک او در مصلحت حنک او در مصلحت حنک
اجازات سبزه کونیز و با فطره حنک او در سبزه حنک او در سبزه حنک او در سبزه حنک
سبزه کونیز و سبزه حنک او در مصلحت حنک او در مصلحت حنک او در مصلحت حنک
کرده و سبزه و اجراج مار او و سبزه حنک او در سبزه حنک او در سبزه حنک او در سبزه حنک
او باصل سبزه حنک او در مصلحت حنک او در مصلحت حنک او در مصلحت حنک او در مصلحت حنک

سینه چسب بود و در امراض معده و در دردها و سکون او بعد از هر چه که درون معده برود من با او آمیخته
ناله چسب درم آن و نو اسیر محب درون نادگان را بعد از صبح با او صحت نمود و آن او
را با درون زهر که سینه با آنها سخته شود و برین را با کلسان برکت بدن میگرداند و در درج باطل محب
است خصوصاً در فصل اول از سینه در درج درون آن حرب کسره و از آب او را با درون کچکوشان چسب
سحق و در دم صلب دروغ است و بک که از سینه ما و برکت بدست و با سینه یا سینه لغات موزون
رسیده او را در کشتن از دانه برکت و کم او را با موم روغن کمانه سحق اینسان را در حال زایل کرد و در نگاه
نادگان زرد شده را حالمی کرده چسب را با روغن کچک که در کوه فریب بیکر و در درون موم گرم موزون
و درین زادن اسحاق کمانه چسب زعفران کوشش محب است و چون افغان و کشتن احوال کسبه چسب
بود اسیر معده است و از خواص او است که سبب سستی که از اسهال و چون کوناد را در اول کسبه
که در احوال کسبه و شرب است که از احوال در آن محلول از برید لغات بقیه کمانه و محب و در آن بود سینه ساری
بکرت و کشت محلول با باعث سفتی که کسب و سبب آن دانه از نادگان بری سحق
سینه در معده و در کسبه برکت اسفنج و سینه بود و شمس نقد درون و در دمان و در چسب برکت
و عطف و بجائی در کم و شکر ترا کسبالی و حاد و شمس چسب او را م طعم و سیاه درون کویه
الکمان برکت کشت او صفت با صفت چسب و حلاط با مره و در معده ناقص است **بانه** نازه اش
در اول سر و در شکر و در اول سر و در درون شکر کسب گرم با عسل و لطیف و بدست
اندرون او معده و فایض است و با غلی را معده با کسب و سربج الی کسبه از در معده و در سینه و
و با قوت محله و معده و با طوبت نقد و صفت موزون معده و اسهال و می و عسل سینه و شمس و کون
ان نفع کسبه حساب و نفع سه و عفا و شمس با در و صفت ضربه در درم پستان که از صفت الکمان و شمس
باشد خصوصاً در ماه با سینه و نفع کسبه که نوسند و با حید و صفت کسب و درم بن کوشش و با
کسبه و کسب سینه و کسبه که در معده و با حید و صفت کسب و درم بن کوشش و با
و او را م حاره و کسبه او یا شمس است چسب درم خالص و کسب و کسب حار و کسبه حار و کسبه حار و کسبه حار و کسبه حار

و سب ثانی در دهن با بون کینه و بار حرکت جهت نفوس حرب و اسیر اند و چون با ملاء مازده را در وقت
حصه کشد و طرف اندرون او را بر رحم زود انتقال آن گواهند و قطع سبلان خون غایز و لیس او بر
موضع کزیده سنگ و گویا باعث حرب سمیت آن در درازش حد فنیج کلن گوازد و کجست و طلائی
او بار فنیج او فاد و بر کایب جهت سرخی و سطلی است چنانکه بسیار نافع و جادوی است و در وقت
بیرون او جهت سرخگی الشرب و کجست سکن حرارت و داغ و چون در غاوی علی سینه
در اقب که گوازند جهات سکوست و خوردن با ملاء صورت لفیج و اصلاح و لعل و داغ و فساد و کجست
و سحر مازاد است و مصلح او حرمت سنده او بار دهن با دوام و او در جاره اجماع نمودن حاکم کاه با ملاء
جهت رفع آثار حرب سینه نافع است **بکوه** در دو دم گرم و مفعول معده دل و داغ و حواس معده و کجست
و لویج و مصلح و مصلح طعام خنک و داغ و گرم و کجست و کجست و کجست و کجست و کجست
و لویج و کجست و کجست و کجست و کجست و کجست و کجست و کجست و کجست و کجست
سوداوی و سده و داغی نافع و کجست مسحوق او از محمد رسم مانده و دریم با نثر اب جهت کزیدن کینه
و گوازد و در ملاء نادر جادو نافع و کجست و کجست و کجست و کجست و کجست و کجست
طعنش جهت مساد و دندان و جویس و در آن احساس حصر و جادو جهت درد و حاصل و طلائی است
او جهت حرب سوداوی و در ملاء و کجست و کجست و کجست و کجست و کجست و کجست
او نام در دم لطرون جهت فرجه العاد و مالک متقال لطرون جهت فرج فرز و مطر و جادو و کجست
او با مصلح جهت عسر العسر الصالحی نافع و کجست و کجست و کجست و کجست و کجست و کجست
در وقت او ابریشم و در وقت آن جهت فرج و کجست و کجست و کجست و کجست و کجست و کجست
اش نالست در دم و گویا خون یک سماق او را بار کشد و کجست کزیده و در ملاء و کجست
او ابریشم کجست و کجست و کجست و کجست و کجست و کجست و کجست و کجست و کجست
متقال او جهت رفع لرد و مسوره و کجست نافع است و کجست و کجست و کجست و کجست
جهت سبب معدی و در مویس که از اجماع باشد با ملاء جهت حرب و کجست و کجست و کجست

حار و دفع خلط راجع الیه کیف گرم بعد باشد مفید و بولد چون فروغ نام نسین و در طب برین و غیر
سرمه بار و الخراج و غیره سرد و در معده حلقه و عمل و قصد و انشال آن و در راجع که صفوا السعال
باشد بنده بعد از جهت لطافت سهل لیسوا العین و مثل آب گو دو در برودن برین مصلحت حوت
ضعف باده و در دفع انشال آن است و چون هم در اندام اسوراخ کرده صوری عمل در آن گفته
سوراخ را سحر کند و یک پخته بر سر کفن است و من کتاب او مثل شراب شکر میگرد
اما مصلحتی و غرض نموده است و کم او در دو دم سرد و در در جمع افعال مانند کم گو است و در سرد شکر
سرخ در دم و در اوج حصاره و الجدار حریره از معده گو بنده کرب است در نایت کوهت بنده در نعل و
شکر جهت بر تمام دو سوا سس سرد مسی دور و سینه و ضعف معده که از حلقه کربانی باشد و جهت
فاطمه نافع است **ب** به سینه اول گو بنده در دو دم گرم و در اول حلیب در طب بر طوط فصله
و لیسوا العود مسی برین بگردد و سبی مصلحتی صفت و واقع راجع و بولد چون علیا و سرخ و نعل و غیر
مضم و مصلح و لیسوا العود مسی که در فصل از او دیده خار و سلیمان و غلبه کوهت او با کمانت جهت پاییل
و حال سیر و افعال او جهت کلیل حصاره در اول آن جهت حلف و نفس و حصاره نافع است و بنده او برین
بره و گرم و لطیف و بلین و مجمل و ناموت با نده و جهت حقایق و درم لسان با در دنیا قلا سر سرد
و جهت سردی با نافع و جازار اول بر در است بولد چون صالح و جهت جھان مفید و کم و علیا در
و بر نفس در افعال صغیر از کم و جهت نافع برال و سردی دور و سینه و بالبر با جهت قطع سبلان
چون در جگر و بر سر آید باشد آب درون خون جهت رو و کوهت انشال اطعانی نافع و در وقت
او با در و شکر و نعل و جهت نافع صالح شیم نجات از موده است و سکلان او در بر نفس
و در لیسوا و در است و چون هم شود نفوس معده و اتسا است **ب** لیسوا سس بر گو بنده و در سحر کم گرم
و حلیب و گوشت او جهت در دفع اصل و بنده او سکلان لیسوا و عروق الساجون مار و من از خون
ول او الطبخ نموده بنده او بعد از ظهر معاجیب هم خوردن نافع حمل میگرد و در سرد اول از من است و در
و بر سردی او و فرجه حرکت کوشش و کوهت او سینه او سینه لیسوا و لیسوا نعام و مجمل کوهت او جهت

سینه

کوهت

عظم و صفت خون و حیات حاره و جفان و عین و سونم و محلل و ارام و لطیف جهت صواع حاره
 و سرفه و صوبت کشته و خلق حرقه و منابه و لول و دور زنده و احساس قبول جواب الحکمت حیات و
 و احت الزم و صرع اطفال و نزلات و زحام و چند روز در او ملت بمکولین و دور هم او ماحه و در سب
 سه وجهت و فتح اسهال غیر اویس و انواع محو است و سه مهال سائره تا بخرت و شک و امثال
 ال مهبل سربل العمل و نرشته او یا نرته حلقه جهت بهای از سر معدیل است و گوید حل ماره او فادار
 سونم است و لطول طبع او جهت رفیع سولت و ماع و اعضا نافع است و فاد او جهت حدای حاره
 او رام حاره و سفاق و در و موی معید و ایثار و مورث ضعف دل و باغت کرب و لعل معده و عینان
 و الهیات در بهای حاره و مصلحت است از امسول و در نشن سلوم و درک حار است و در سعال حل
 کاوره بل اخت و در سربت او هم او ماع مهال او در مطوح ماره مهال و درون است او مایه
 ان شکر جهت خروج مفعول اطفال لعاب سوز و حاد و ان جهت او رام حاره و الیهات لوده و سوز و مفعول
 چرت حار است و جهت معال تمت در وین معبر سوز و در سوز جهت حار و در است حاد و حار و ماع و سوز
 و سوز و در کس مودوم کرون و فضا و حاصل و مفعول حار و سوز و در سوز و در سوز و در سوز و در سوز
 جهت من النفس و فضا و او ماسوام بر سوز اطفال جهت سعال نجات مودوم و فضا و در اصل حاره حاره
 و در است منابه و مفعول او در و سوز حاره و مفعول او در و سوز حاره و مفعول او در و سوز حاره
 رفیع سعال حار است و حون اسهال ماسه بر سوز و مفعول او در و سوز حاره و مفعول او در و سوز حاره
 حرقه و کفین مودوم اولی المة المة المة المة المة المة المة المة المة المة المة المة المة المة المة المة المة
 مفعول او در و سوز حاره و مفعول او در و سوز حاره و مفعول او در و سوز حاره و مفعول او در و سوز حاره
 فاده کل مفعول حاره و در و سوز حاره و مفعول او در و سوز حاره و مفعول او در و سوز حاره
 و در حار و لطیف و مفعول حاره و مفعول او در و سوز حاره و مفعول او در و سوز حاره
 رطوبات و مفعول حاره و مفعول او در و سوز حاره و مفعول او در و سوز حاره و مفعول او در و سوز حاره
 مفعول او در و سوز حاره و مفعول او در و سوز حاره و مفعول او در و سوز حاره و مفعول او در و سوز حاره
 مفعول او در و سوز حاره و مفعول او در و سوز حاره و مفعول او در و سوز حاره و مفعول او در و سوز حاره

فصل

حاصل بود دست او سرد و در کس او نوسه است و چون روزی بخورد با نمک سرد است
موتند و او دست بخانه جهت قطع سلان آب زمین و لوبن نامه بسیار مفید است
وقم او سرد و جگر اند و سبزه او در جهاد هم و سرخ او در اسهول و سفید او در اول سبوم و مکرر و مکرر و مکرر و مکرر
سلان زخم در طمانت و نفوسه و عضلات مائع نه کات بر ادع و مختلف و سکن جدا مع زمین و زمین
معاصل و نفوس و زخم کعبه و سلان و طلا به اب او بعد از آن مویس مائع او سلان این نیکه مکرر
فرطوح او نیکه و با مصلب ان امون مختلف فرطوح طلا به اب او بعد از او با او در صحنی و جمل
عسل بهرین او در زرد و معدنه و سرب و کج او فاطم ترف لوم و صید او با کبر بهرین او نیکه و نیکه
و امراض مفید است و چون برکت و شاخ ناره و سر او او در عصاب و طلح و بعد لغایت بهرین انانیت
اصحال عقل ما و در سوزن و سوزن و در سوزن و در سوزن او با سوزن اب را فیه می است که با او
در دست سرد باشد و کج او جهت جرب دست نافع و کسش فرط او جهت لطف لوم و حریف
و ضا و در کسرت جهت اقله اسحوال و طلا به کینه او مار زده کیم فرط با بهر جهت در و مفید و لوج ران
و حقیقه مفید و با در با فنی جهت منع سرب شدن سلان و حقیقه و با مصل صحت بهر و حقیقه و حقیقه
او جهت فرط زخم و طمانت ان مفید و سر الیج جهت سرفه و سرفه و لطف لوم و سلان بهرین و با
ما الی سل و سم ان او حشاش جهت منع او از حقیقت ترف لوم سایر اعضا و با امون جهت
رفع حوالی و سلون او با فطران جهت برودن ان و عمل ان و کج کسرت جهت گرم کردن ان و مضمون طلح
او در طلح سح او جهت در زدن او و ضا و کسرت جهت در و کسرت مکن نافع او در سرت او مفید او از
کسرت فرط او در سبزه او و ما چهار فرط او در جهاد هم و در م اول شده است و بد کسرت امون و موات سبزه
و او در حاق و جیون و مصلح کسرت و سلون است در و سل اوله ترف الیج سفید او نیکه ما اب لوم
همراهه و در کات این کسرت مکرر او در سبزه او باشد بهرین او جهت فرط حقیقه و سرفه
جرب و حله و سوزن او جهت رفع حوائی و در و در سبزه او در و کسرت جهت در و کسرت و موات کسرت
جهت خلالت زخم نافع است و چون بر الیج او با لطف او کیم کاسه و لطف او کسرت کسرت

مناب شر و مانند چیت نمره و با کرم همان چیت من النفس و مانند ناک و نمد را در دست
سنگین من سید بن و با دم الا حوسن چیت و جگر و با طبا شر و کبر ما صبت قطع سبلان خون نمد و نمد
عرق و سنج با هم در حال گرم نمک که در آن از این زود نماند و الکت را با او اسحقام می و بندت قطع
سبلانی خون چیت زود در خم خوب و جادوشن یا در غن طل نماند چیت و در هم چیت و اسکن و مقصد تمام
در من چیت غن اورام و اعصاب و طلاست کنگه او مار عفران در و من کل چیت در هم کور سبر و مقصد
و در میان و با عمل چیت طبع و با در غن مقصد چیت اورام خار و با مخرج زعفران چیت در هم
و یونین و مهابت سفاف سفلی نافع و مقصد سید کرم مخرج کورکی و جودون او مولا خلد طاجام لرح
و در بر هم و جودون زوده با مقصد مواضی کرم مخرج و اسامیدن او با او و جود فاطع برت اللم و
اخذ او چیت در و چیت مواضی مقصد و جود و جود و سید کرم و منع ایله و بر نمره مایه انا حرز زین
انسان و با او نمره و مقصد قطع خون رطاف و طلاست ان با نمره چیت نافع از چیت زوده و مقصد
مسام و نافع اورام خار و مقصد او با اصل الملک چیت نمره و معا و سنج و اسکن و مقصد
و جود او با در غن کل چیت ضرمان مقصد در هم و النحال او چیت سید کرم و منع غن مواضی
و با جود و بر لرح چیت صداع خار و محاسب و پوست کرم جامع حافی و مقصد نمره و فاطع
رطاف و جرت چیت و مقصد چیت ساهر چیت و جودون پوست ناره مسحق او در هم
مهیج جباه و طلاست او با سکر که محلل اورام زود و او فاطع خون و چیت السام حرز چات و برده
طابق پوست جودا مقصد الکاب است تا خون سحر نمره و مقصد پوست او مثل این است
در عمل ساعت بهر نایب او با سواد و مقصد سترت و در غن کرم جود او بر قله اینی بر الس سوز
اسود که نماند کرم محلل طلع چیت او مقصد و در آن و بر سکر در و مسکن موی مقصد خون
زوده را با سواد نمانت نمره زوده و غن نمره و طلاست چیت و جود و اصل خار او با اصل نمد اصل بار و
اناست نمد و سواد سیدی چیت کرم کردن کرم خار زوده که بر قله در اب جود سانه چیت زوده
ماخذ سواد کنگه با در سکر و کرم بر الس کنگه نماند مقصد سواد ماخذ و مقصد سید کرم جود و ماخذ کنگه

سود گرم دور اوجان صحت و سبب بلغم و بطونان رفیع و با جمل ناطع بلغم غلط و مرط از من بران می
معدوم و درم و مفتح سره ان و مفتح و مایع از بلغم و صفت بزق السنا و النعال ان و مفتح و سرکه که گشت است
رطبت عهد باشد و با بیدار جاننی و النعال ان جهت بالجو لیا و جودن و صرع و با حکم نعال و در وقت ما و دم
جهت سعال مزمن و در دستنه نافع و مضر و المعان و محقق و عصا و معشقی و مذب و مصلح است
یوست سیاه دور من با دام و لسه حرب از ان و با بیدار استعمال نمودن و در سره شش از گرم و نا
سه درم و در مطبوخ یا محلول و در شش لوب است لوب است لوزن و در بعضی از مطبوخ
در و علی معاصن بمالونه و لوب سید که در **تخمین** و در اول دم و در حال تیز از شش و در بلغم و سبب
صغرا و محرک باه و اللطف از شیره صحت و صفت و در صند و عسلان و بهایه حاده و لسنکی و با
ما و الحس جهت اخراج اطلاق مفرقه و بار و عن کردمان و صفت عسل النول هر یکس شیخه لوب شش تازه و در
شده جهت چربک باه باغ و لیسر و بر و در ماکس نمر بندیه و عناب و در سره شش از صفت شش
باست شش و در شش است است و در سوزش جو با سکر سحر هر یکس در حوض جهت کبھی
و بعضا و صفت الدم باشد ساید و در من سهار الاسقام **تیزاب** حاک سرد و سگ و نجیب از مع
حاک چهار راه اللطف و عادل لغات محقق و مفتحی جراحات چرک از نر و باغت تمام
ان و صفت است حکام اعصاب و سره صبه و در بعضی از معاصن **تیزاب** لیسر است جهت شش و در اول دم
و در دوم سرد و در شش او در اول دم سرد و سگ و در شش سرد است او که محوسن یا میند و حرارت
در وقت معادل و در اول صفت و مجموع او مفعول دل و مایع و جگر و جهت جفان و در بعضی
نافع اند و سره ان و در مفرح و مطبوخ از روح حیوانی و سره لیسر الاسحاق لیسر است که در موده بوده است
ر با قوت تر نافه و کینه او صفت سرد نسبی است او با شراب و کوه است است جهت دفع شش
حرب است او در معاصن مفرح مفعول است فعل آن و لیسر و در ان او باغت بهایه کبھی لیسر و لیسر و لیسر
ریاح و مصلح است لطیفه است و در شش او فاعل و سکن می و عطش و نوافی موده مفرح از وی و کینه
او در جبهه صفت سبب ان و موی و مصلح او در سینه و صفت کرده او باغت اما در او دم مضر است

لغت معده و سهال صوابه و سنگین ضایع و انشا و مورث و آب البرز و کله سینه در ناحیه اول
 و مصلحت طغنه و درختی است و سرش او مولد خلط صالح در افعال مثل سرش از سنگی و
 و تارش و نمبره او مولد خلط خام و ضاوا و در انوائی او ام حاره نافع و سبب تلخ فالقن برادره عصاره
 و عصاره برک از جنت محمود مفید و قدرش سخت نفع است و شکوفه او با او دیده موافقه جنت
 رفع احلاط شغفه سینه و نا اودیه موفه جنت نفع موثر است و کوبند نام بسبب جاه خلط حاره و معده
 باشد بر سر رفیع ان بکنه در آب سبب سرش که آب از درون سرش می لغو ام او رده باشد در اول سرد
 و در رطوبت و سوسه معده و صفت غلبه صواب و یسبان خون و سهال صوابه و فی ان و رفع علم و علم بود
 نافع و در سر سهال و موی شش در آب سرش او در افعال فوهر از سبب سرش است و سبب سبب
 سوسه و با و کوفه و سبب سبب موثر و در مای او در جمیع افعال بسیار مفید است و لغت سبب سره و ان
 صفت کوزه است بی طبع و ان شکوفه است که در خوف ان حرما مشهوره و اول سرد و دوم جنت
 و فالقن تلخ و مصلحت حرارت خون و موفه معده و خشک و اول در آب نافع سهال و صفت سنگی
 و بیها سبب حاره و لغت الدم و طرف الدم نافع و در بر صم و انشا او مولد افولج و سوسه اول و در سینه و
 مصلحت بطوح او در رغن تخم و خام او المصلح حرما و سه بهات او او با حرارت لطفه و لغت
 و حرک جاه است و دوم تلخ حرما و سه جام در اول و دوم سرد و در اجران حاک و با عطربت فالقن
 و موفه معده و جگر و فاطم می صوابه و سهال رغن او در اول و سبلان رجم و خون او سر موی
 تیره و ضاوا و مصلحت جراحات تازه و موفه جنت مسرخی و حوسه کتبه عرق و بود است اقل
 او فاطم خدام و مفر شش سینه و مولد خلط غلیظ و مولد راح و مصلحت غسل و سبب شش سینه
 و در سرش و در رغن و جز او اعظم است و ان است و چون آب او اما آب طوره کوشا سینه تا
 غلط او در جنت است جنت قطع و موفه حرارت و سبلان سبب سبب خصل است که در مری
 کجا رده باشد و در خواص مخون تلخ است حرما سبب درون معده حرما است که در او مصلحت سرشی و اول
 گرم و در دوم خشک و فالقن موفه معده و حرارت مری و جنت او سر و طرف الدم و موفه

در افعال فوهر از سبب سرش است و سبب سبب
 سوسه و با و کوفه و سبب سبب موثر و در مای او در جمیع افعال بسیار مفید است و لغت سبب سره و ان
 صفت کوزه است بی طبع و ان شکوفه است که در خوف ان حرما مشهوره و اول سرد و دوم جنت
 و فالقن تلخ و مصلحت حرارت خون و موفه معده و خشک و اول در آب نافع سهال و صفت سنگی
 و بیها سبب حاره و لغت الدم و طرف الدم نافع و در بر صم و انشا او مولد افولج و سوسه اول و در سینه و
 مصلحت بطوح او در رغن تخم و خام او المصلح حرما و سه بهات او او با حرارت لطفه و لغت
 و حرک جاه است و دوم تلخ حرما و سه جام در اول و دوم سرد و در اجران حاک و با عطربت فالقن
 و موفه معده و جگر و فاطم می صوابه و سهال رغن او در اول و سبلان رجم و خون او سر موی
 تیره و ضاوا و مصلحت جراحات تازه و موفه جنت مسرخی و حوسه کتبه عرق و بود است اقل
 او فاطم خدام و مفر شش سینه و مولد خلط غلیظ و مولد راح و مصلحت غسل و سبب شش سینه
 و در سرش و در رغن و جز او اعظم است و ان است و چون آب او اما آب طوره کوشا سینه تا
 غلط او در جنت است جنت قطع و موفه حرارت و سبلان سبب سبب خصل است که در مری
 کجا رده باشد و در خواص مخون تلخ است حرما سبب درون معده حرما است که در او مصلحت سرشی و اول
 گرم و در دوم خشک و فالقن موفه معده و حرارت مری و جنت او سر و طرف الدم و موفه

چون این را بنا بر آب سرد معدنی لطفه کند و بار دیگر سرخ کرده بر وزن یک لطفه مانند این در اول
مسکطین صحت این فکله و فرق میان معدنی و غیر معدنی طبع رطوبت است که در آب
خلط معدنی **نیمه** در او سوم گرم و صفت و طبعش و کیفیت و سبب اقسام و در همین دو در اول
سازد و بود و نفی رطوبات و داعی و محرک است و صفت در دندان رطوبتی و بر او طبعی و حال در صحت
رفع احم و در آب تار و من خلط صحت خوب منوخ و در او منغ تر و فایده خواص ناره
و کفایت فوج از خوده است و در همین نقاب منوخ شده که آب قبض که در دندان ساکن بود
شده باشد صاحبانی بسیار از فزون این سبب او را در اول و فرق موقوفه در او بخات با صفت
تقریبی که باغ باکس و لغویان و کورث سرد و جفان و ندره جواسس محمودین و سودا و این است
و انشایدن او در نسوم و او لغویان و دفع بهماست و معادین او با یک می باشد او را
که نمی آید و کله ساکنی صفت کسده را است از او در حلی صده باشد ساکنی که از آب سده
از این تغییر شده **نوت** و در این او را اول گرم و در دوم سرد و در اول و منس طبع و مولودین صالح و نفی
و موافق است و شمس و رطب و رمانع و الصباج سینه با کرم و وضع و سرد و در مصلح حال مکرر و
استه زود شمس و لغویان پاره صفت خضبه و رطوبت مایع و مصلح معده و مصلح الاسکال کله حمال و
مصلح کله است و در این او در دوم سرد و در اول خشک و فالف و مطلق صحت
حرن و فالف صفا و در او رطوبت و مایع و کله مواد با اعضا و مواد خارجه کله و زبان و مسک و عطر و
بسته پشم و عود و آب او صفت روع و کله مواد و لغویان صفت خشک این صفت فوضه
امعا و سهیل حار و آب او با آب آب او و صفت او فوضه و مصلح
عل و جواز است آب مطبوخ بیج نوت که لغویان صفت مصلح طبع مایه باشد منوخ صحت
الوج مصلح در برک سفاد و اصفه کرده باشد و طبع او با مصلح و اکثر صفت نسوم و در تمام و حرن
در او کرم و در بیشتر لغات مایع و طبع برک او در میان اثر و در او مطبوخ صفت در کرم است
اوسه و فوضه اکثر در او و مصلح آب طبع مایه باشد و مصلح سینه مصلح فوضه و صفت در او

و در آن و کحل و ملهائی بزرگ نافع است و از صبح کوبت بم اسناد می اندوزند و چون آب سرد
کوبت کرده در کجاغین و کرفه باشد لعدر بعت و صندل بزرگ و کبر و برگ تاک لعدر یک و نیم
و رو یک سر خویش کج کرفه نوشته بودند نامدلس بر حساب قوی و عادت خوب است
و لضمه طبع کوبت و جت و برگ او جهت آوردن نافع و جاسون جمع او در صحن اثر
دارد و در عصاره برت او لعدر یک و نیم صبت کردن رسلا و سوام و خاد او با نمک در حمام صبت
سری بر من و طلای برک او بار و من زبون جهت فروج و سر صلی الش و خاد کوبت با سر
با سر کجبت رفیع تر می رسد و است **در و دم گرم** فورا اول تر حرکت ماه و کسب می
و من و جت بر دوت جسم و سرخ کردن جاسون و صاف نمودن نشه و وضع مواد شود او بنی
و لضعفه صوب و معال و موسی و منی و طلوع او در شب جهت لضمه اعضا و رنگ جت نافع
و در سرش میا محرم و بدیش همین شرح است و عاب او فالق و در عیاب بر و عیاب
کودر سه شرح مفوی شب و با سر کا و بر ایس را و می بر جت است **در اول** جود و در
حشک گفته است و معمول او در کجفت می نوع و شوی از لظفر و مفوی چشم و جت عاب
و لضعفه و سرطان مفوی جت منی و سایر اعضا و اندمال فروج و مار و من جت استام
جرات عبت لشف و طبابت و فاطم لقت الدم و ترف الدم و مفوی لعدر سه جت
فروج طابری و باطنی شرم با و خاد او اکثر اراض من و اعدر و سنا و جهت فروج لنبول
جول او صت سلسلن رحم نافع و مولده و لضمه شمس و در سرش تمام لفعال است و استام
معدنی او فانیل و بدیش کردن او ساد و ج و لضعفه او تو مال کجاس معمول کوسه فرسا و افلمیا
بدل او ت و طریقی شوی و است که لوسا را باب ساسنده فرض کند و بر الش نرم در وی
سغالی کوزند و کوزنده با خنک شود **در اول** و این حرمی که در مس این نافع در جت کوفن ان
بر و در سوزم گرم و حشک و لظف و عیابی جهت جت و کله و سسل و قلع سناجین و منع براده
شدن فروج جلده و استام فروج شمس و جوت از حقیقی و بر و ن کوبت را و عیاب جرات میا

مویس و سحران و مضمون که او ماسر رحمت بر لونه و بان او سجده شد در اسبیل و فلاح کوشه و مصلحت
 کبر او چه بر سرش نماند و در نیم قبل از شکران او در است اما است از حدیث او سبب که در آن او چه سبب
 وقت طلوع یک عدد و علی بن ابی طالب او را صاحب رند و معاوی بن ابی از درت برین جدا کرده بود و هر دو
 مایه سال رند نگه دار مجرات شکرده اند **بهر** کوهب حوامات سبب سبب کوهب که در وقت
 و هر چه در طبع هم از عذایست او سحر و اصلاح و هر صحتی او با لغاه او عینا به ارم مایه خود و محمد بن خلف
 که صد نه و حزنه باو رسیده باشد سرست رها ده ارم خن فرج کوهب و سر و اسما ان لغات سن اوضاع
 در زم او است و در سحر وقت او رزم مایه لغه و الهان کوهب سر بر غلا بر سر حباب سبب سبب کوهب و درت
 مایه و حبت حدت سبب افنی کوهب افنی او است کوهب حبت از وح حبت و حبت کوهب و در کوهب
 بر فاطم عن حرات مایه ده حاله جمع لایستها حبت کوهب و سحر و سحر الشیخ و سبب حبت و مایه کوهب
 است امی مایه کوهب به در سحر امی حبت بر فح سطران او موده است و لعلن کوهب حبت
 کسین تمایه سر و کوهب سحر حبت از این سبب و مایه و مایه کوهب او از اب کوهب
 کوهب حبت سبب سبب کوهب حبت او از لعلن و محرق افنی حبت او الحبت کوهب است
بهر میناست کوهب کوهب مایه در اول مایه حبت سحر مایه کوهب کوهب مایه کوهب کوهب کوهب
 نافع و کوهب او در کوهب سبب حبت او از اب کوهب کوهب کوهب کوهب کوهب کوهب
 در سحر مایه کوهب او از کوهب حبت و مایه حبت کوهب او از اب کوهب کوهب کوهب
 است و با هم در آن او شکر در رفع سحر از موده است و شکر او مایه و لعلن و لعلن حرات
 و حرات سبب حبت او از کوهب کوهب کوهب کوهب کوهب کوهب کوهب کوهب کوهب کوهب
 خال کوهب او حبت کوهب کوهب کوهب کوهب کوهب کوهب کوهب کوهب کوهب کوهب
 و کوهب حبت او از کوهب کوهب کوهب کوهب کوهب کوهب کوهب کوهب کوهب کوهب
 بر فح و سبب حبت او از کوهب کوهب کوهب کوهب کوهب کوهب کوهب کوهب کوهب کوهب
 باطنی و احبات است **بهر** سبب کوهب کوهب کوهب کوهب کوهب کوهب کوهب کوهب کوهب

نارفتن با ریح الفار مار ریح ملو در نگریم صاه برده کدر کرد و در سوز خون الحاسن ملو از لودلان
باشوره کحاس را در و سوزانده لعاب زود کدر شود و قولاد مصنوع که معارف است طریقت حاش
اوان است که این معارف را در کوره عظیمه مالش بسیارند بدک سفته مانند و حقیق و صغیر
بر وجه در اولی شده باشد ما بر نای جنودیات مسانه هر اور کینه المهور مانند جسم او داخل شود
و گویند خون این مایه را غلبا در روغن کینه لطیفه زوده بار و کدر در آب انطا مانند اقم این را
مثل این مایه تعابت معوی باه و فالفن و جهت حرارت اعلا و اشغال مومن در بر سر
درم سیریز و لوقیه بعوده سلس البول و در و مقود در کربن سبک و روانه در رفع خورده خیار و سفته
نافع است و حرارت با این مایه در اشغال و فوفس در رفع جفاف و اسهال و اسهال و ضعف مکرر و قوه
و باه خون در آب با قوه است و در کوج نامن مایه در اشغال و مویب و نیز ف حاش و اشتر حاشی
مفود مویب و جب المیز در عوان المیزه است الله لعاب در کور و در کینه **ماده** لعاب
علاج و در دم گرم و حش و گویند در اول حش است بطولج او بالکند ما در وقت خوردن آن
فاطمه در سینه و اشامیدن مویب از حرق اول مجموع اسهال باشد با هلاب و این بی مثل
جهت در جوف صحن العس و اشغال مومن و حش و بطولج مورا و بالکند ما در طبل حش رجز و لوار و شوشه
بر اول کدر یک دانک ما در و دانک باب اشامیدن حش لولوس معول و موجب است
و در رفع تعدد و لعنی و سفته معول است در مین بر و عنی که سفته او را در اول کور شایسته باشد ما هر آنچه
باشد جهت بر صحن حش و بطولج او جهت بر صحن و عالج و العس و الهوب او صاب نافع و در
او جهت ریزه و الحامل زنده او در حش کینه باشد با آب سمل و در حش محالفت طرف مسوع
کینه جهت رفع مسوم بر ام حش حصص او را با مایه ان سه سفته در اجاب که سسه باشد در حش
او را در سر مالکین که کورند او را در سسه باشد نافع حرارت او و سینه و **الف** الفایس سینه گویند در موم
نجوم و در دم حش و قولش ناهیا رسال با قیما نالطیف و محلل زجاج المعاد و قوا و غلبه و منهی
و سکن و در مومن و حش و سسه و سمل مورا و علم غلبه و حش النوع و عیالی سینه و سس از بطون

نور و دفع و اجابت کلید شود و اجابت کردن خون گرم و اسهال طبع و گرم اجابت مطهر روح
سین بدن اجابت و دفع و خروج و عرق الساق و فالج و ارامن باره و اسهال و دفع خون
و اغنا و فقه و برهان و لسان نافع و چون تک او فقه او را لونه با چهار لونه فراه کوه شانه در آب
دوب او را با سه او را و عن نموده شکر معنی موی است و بمنزله دور معده سینه و غامی بدن از زودجات
و حق النفس و معال اطلاق نموده درگاه او را القدر تک او فقه در سر آب با آب انور که هر سه در کل
باشند کوه شانه با نوبع رسد و در ری ما او او فقه در آن مایه زود و سینه است و دفع خون گرم
و عاوه حمل مانی کرد و معنی خایه شده است و کور او ان موی می مانند و ما در سه روز موی از آن مطهر شود
و چون ما در سه روز در وقت عرق الساق تک انتقال و هم از برین مایه فقه مایه در آن وقت کرد
مخرب و چون با هم نشان مخلوط بخورد با غسل سینه در وقت مایه صفت دفع خون النفس بعد از آن خون
از خارج مخرج اجابت مایه صفت اجابت کند و با حال او با عرق آن و زنده مرغ و مایه و غسل و شکر آب در آن
با و با آن سینه صفت صفت لهر املا می و لطل آب مطهر اجابت و عصاره و ساه و خون فقه او را
جود و مطهر او با آب و در عن نموده است اعلی آن صفت دفع امراض جگر و دل و مایه و با در عن
تسبیف بر بافت و تپه گاه صفت فوج مری و سحر و عصاره و آب مطهر اجابت قطع نوره
عمره چشم و قطره او که در آب سرب در و عن انون جوشانده مایه صفت کالی سمه در اول و دو
و طبین و کور اجابت در و در آن و طبین او را با زنده نموده و در افصح کور و لونه است بدن او در صفت
لغوه و کور مطلق آن کور است و کور است و عصاره و کور کور و در مایه کور و آب جود مایه
ترسک کور و در سینه سرش از تک انتقال ما در مصل و در کور مایه کور که سرب است
و حصول حج او که در کور کم و کور که با مفعله سه و مایه صفت فالج و لوه و صرع و سینه و مایه
شیر مایه و مایه و کور اجابت عرق الساق و در کور در و آب زوده و در مایه است **در کور**
کند است در دوم گرم و در اول سبک و کور در اول سبک و با طریقت صفت و مایه و در اول و کور
طبع و سینه کور و کور مایه و کور مایه و کور مایه و کور مایه و کور مایه و کور مایه و کور مایه

نور

اصول و مواد اجزای و جوهر المویب و جوهر سوزان و عروق و عوام روحانی که ماسل است که هر روح آوده
با نسبت جهت مکتب او را مصلحتی سرع الاثر و جهت برسی نافع و لطول او جهت خارشش در عروق
او جهت سبکی السن و التواری غلبه معقد و لغز و نافع و مولد سرد و اقلع و مصلحتش آوده خازنه
در عین سرد است و بری در آفرودم گرم و در اول ان حرکت و در وضع حواس ضرر الی السانی و مصلحت
مواد موصوفه و مخرج لا اذ بدله سسته است و مخرج درین مصلحتش سرکه و غیره است و طبعه از اوزان
بطبقه حل او با سحر جهت سرب و در طول طبع جمع اوزانی ان بر اوزان مقل مصلحت برسی از
بریه که می ساق و کوهک و عار و اول است مصلحت نامنه و تحمل و مقلی است و جمع حواس الی
نگرد و نامنه **در** عارض اجزای برت در چهارم گرم و صکت و از حکم نجوم چون آوده از
موی و کوهه باشد در افع آثار جلد و طلا که مصلحت اوزانک بدن باشد در پیر سوار و کوهت از اوزان
سل و قق است و یک دریم اول کوهه **در** عارضه حاکم کوهه بری و السانی نیست
العیانی نیز در کت الفویب و حسی اوعاب و عانی و در اول کوهن و در عارضه او کوهه کوهه
حصاب و مصلحت و اوزاع و طبع و افع قوه جار و با شتاب جهت او در سینه و عارضه و طبع او
جهت اوزاع و درم عارضه و مصلحت او ان کوهن مواد با عارضه و با عین حقیقت و عارضه در ان
او در مصلحت حکوم و در کوهه و انحال عصاره او مبر و در مصلحت اوزاع است و مصلحت عصاره حاکم
بری با شتاب جهت سم افعی و با شدن اب طبع او جهت بر طرف شون کوهه است
موت و حن کوهه او در اب ماره او کوهه سرد و کوهه در کوهه مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت
سرد و مصلحتش و با نام و در عین کوهه و کوهه او در انحال مصلحت عصاره او در مصلحت او در مصلحت
بر حمت و دره باشد طلا نمودن و در ان مصلحت او جهت لغز باه حکم حاکم او در اب کوهه کوهه
سره از نه سکر سحر و کله کوهه مصلحتش کوهه کوهه کوهه کوهه کوهه کوهه کوهه کوهه
مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت
و عارضه و نامنه ان او در مصلحت عارضه مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت

وسات او بود خون و صفت در دگر و خن و سردی مسامه و لغو طبع انول و در او رحم و صفا و اوجت است
موی نافع است و روغن او که از گرم او بر ندر گرم نمک و محمل و لطیف و مین صلا مات و مصلح و سبک و صفت
بکار روحی و دوی و درجه احتیاج و با بوم حمت سفاق و با او دوی صفت صفا و سبک
سوز است **صفت** لباس گوناگون در چهارم گرم و در دوم حمت و نولش تا صفت سال
باقی است و مین او در سوم حمت و دوی او شسته بر سبک مایع است که در با قوت سبک و در
با صفت او عاب و لباسی انزله و در با صفت ان اولست شده باشد اقسام او حاصل حمت و صفت
ان محمل خوب و در اول و حمت و حاد است چون لطیف حله و صفت حمت محمل راج و چون مصلح و صفت رابع
دو دفعه طمبات و در دو مفاضل و در بین برام و سبک و در نوزده و اسباب رطوبتی و مصلح رخی و مصلح و نالیج
و در ع و در ارض با روزه گرم مصلح حمت که در حمت دور و در بلو محرب و با اکثر حمت بر نان سبکی و با
شراب مصلح و سبک حمت که از با سبک حمت محم و شیر و با آب خالی شیر است و در با صفت
سکاف مصلح و با مصلح حمت که در حمت حمت و با شیر حمت او ارض عصب و با مصلح حمت
که در بین سبک و در نوزده و با آب مایع حمت ریح حرت و صلاط باطنی و با او المص حمت که در بین
رطوبتی با دوزخ مسامه حمت که در حمت حمت و حمت که در سفا و سبکی حمت که در حمت که در حمت
در حمت و حمت او حمت و در المصلح و در نوزده گرم حمت که در حمت او در حمت او حمت که در حمت که در حمت
دندان که در حمت که در حمت مفاضل حمت که در حمت حمت که در حمت که در حمت که در حمت که در حمت
سوز حمت که در حمت حمت و با حمت حمت مایع حمت که در حمت حمت که در حمت که در حمت که در حمت که در حمت
در حمت حمت که در حمت حمت که در حمت حمت که در حمت حمت که در حمت حمت که در حمت حمت که در حمت حمت
او با حمت حمت که در حمت حمت که در حمت حمت که در حمت حمت که در حمت حمت که در حمت حمت که در حمت حمت
گرم حمت که در حمت حمت که در حمت حمت که در حمت حمت که در حمت حمت که در حمت حمت که در حمت حمت
خفیه او را مصلح و با سبک حمت که در حمت حمت که در حمت حمت که در حمت حمت که در حمت حمت که در حمت حمت
او در باره و در حمت حمت که در حمت حمت که در حمت حمت که در حمت حمت که در حمت حمت که در حمت حمت

حب الرشا و در حبل و عصاره شمشیر ناسه در نیم فن در آب انور اندازند نفع جو سبزی اولند و سکه کبریا
در کلاب از سرست مملو به مصلوح ساق او با جملند خسته صرع و امراض عظمی و سده نافع و در سایر افعال
صغیر و بزرگ اولست و اصل کبریا در کرده اند که چون بر یک لطف حریق است عینه مصلح العصب تا آخر
الامنی کتاب معنی حرمانه و سوز و بعد از آن صید و در جلا سمن و در سوز و جلا بر سره لسان حریق را در حاکه که در سینه
کمان دانسته باشد اسهاله و کتاسه در در حاکه را با بیه تدرور دیگر جزو لهارا در حاکه که در سینه مصلح باشد
روغن او که کوبیده به سوز روغن بادام اسحاق مانند عصب عطف و جمل و طلائی او جفت رود در آن و
تصاق و صمغ بنه با سرس و در دانه کینه و خلیل و ام کوش و اورام صلبه و لصب شده و اعصاب حب لسان
در فالج و لامی ساسه که سرس باشد و اشتبا سوزن او به سر حب در و صده باد و سرس نافع و قدر سرس نافع
به درم است فایده حریق سرج در آب برک کما و کوش معنی کنگر و در سینه لصد حاصل نموده است
ناموسه ربا رخا و مانند حب اصناس لول محب **خوب** که با سر سید اکثر در اورام حریق و جمل
و طین و صلب و منهل فوسه حله با دره نافع و معنی حریق و مصلح اعصاب در حریق و مصلح سینه و حب
خانیخ و لقمه و امراض نازده نافع در حریق و مصلح اسهاله و مصلح کوش و مصلح طبع و در سوز
تا در حریق و نازده و لقت عده او سوز و فوسه و عوارض او جمل نازده و صحنه عده او کشته است و فادور
او در ساسه و آب شمشیر سوزان و در آب و خارا و حب نائل و کلف او در ام عظمی و در روان و لوسه و لصل
و طین صلابات و ناسه و حب درم لسان و او احر با و سرج و خارا و برن او با و در حب درم حاره
در درم کله و سایر اعصاب و مصلح در مصلح و نازده و معنی سوزن و در دانه نازده روغن او از مصلح
از روغن سوزن و مصلح در مصلح او جفت لکن و جمع العوارض نازده و نازده و مصلح عظمی لمرج اعصاب
معدیه و سوزن العود و طلائی او جفت عظمی صلابات و لصب و القمام فوم و العلاب بان و جرت
مصلح و در حریق طینه سوزان و در مصلح نازده و در مصلح حله در کوش و نازده الحریق و او العویب و نازده
کند حاجت در حریق نازده و نازده و نازده و نازده و نازده و نازده و نازده و نازده و نازده و نازده و نازده
فواد و در حریق سوزن است و در لکن و نازده و نازده و نازده و نازده و نازده و نازده و نازده و نازده و نازده

مترکز

حاره و لطیف او جهت نرم و آسنان مویس و جلوس و در طبع او جهت درم مفعول و الصفا هم نرم مان علی علیه
 و هم گویند او جهت سنگ زده و آب ان باشد که جهت سرد و خلد و سرد که در آب شسته جهت
 سبب در باره عین رسون و سرد جهت سوم جوانی و بجز در کرم او باد و در دانه جو مار با سرد که طلا جهت در آب
 محب و در آب سبب او عات علی و قوی محلی و طبع ان جهت مفسر و در سرد و معاد و در درون و با تریب
 جهت غریب و در صواب و در رفع ضلالت حام شانه و عرق الساد و العاس و سحاف و صلاب و جلوس و در
 طبع او در سرد که در ان جهت مگر معاصل و صلاب اعضا و مضمونه طبع او با سرد جهت و در درون نافع
 و چون سبب او را گویند که در سرد در آب که در کشته در بر انسان خندان علاوه که آب مسموم و در طلا جهت
 و در سبب ملک چشم گویند جهت سرفه حاره و لطف اللام محب و طبع او در سرد جهت و در سرد جهت و در سرد
 او عصاره در سنگ و در عمل و در ان و در کشته در بر است و در عمل مصلح او است و در سرد جهت و در سنگ
 و در ان می جو او است **مختلف** که در سبب سرد و ان طبع موزون است او در سرد
 کم و در ان جهت سبب ان جهت سرد و در ان جهت سبب و در ان جهت سبب و در ان جهت سبب
 و در ان جهت سبب و در ان جهت سبب و در ان جهت سبب و در ان جهت سبب و در ان جهت سبب
 سوخته او سبب انار و او و البقال محرق او مفسد با جره و در مانع او با سرد که در ان جهت سبب
 سبب و انار و سوزان زنگ جراد و صفا او با سرد که در جهت سبب او در ان جهت سبب و در ان جهت
 موصوفه در موی او با سرد که در جهت سبب او در ان جهت سبب و در ان جهت سبب و در ان جهت سبب
 خاک که در ان جهت سبب او در ان جهت سبب و در ان جهت سبب و در ان جهت سبب و در ان جهت سبب
 در ان و طلا جهت او در ان جهت سبب او در ان جهت سبب و در ان جهت سبب و در ان جهت سبب
 و در ان جهت سبب او در ان جهت سبب او در ان جهت سبب او در ان جهت سبب او در ان جهت سبب
 سفید هر مار که در جهت سبب او در ان جهت سبب او در ان جهت سبب او در ان جهت سبب او در ان جهت سبب
 که در جهت سبب او در ان جهت سبب او در ان جهت سبب او در ان جهت سبب او در ان جهت سبب
 او در جهت سبب او در ان جهت سبب او در ان جهت سبب او در ان جهت سبب او در ان جهت سبب

در جهت سبب او در ان جهت سبب او در ان جهت سبب او در ان جهت سبب او در ان جهت سبب
 در جهت سبب او در ان جهت سبب او در ان جهت سبب او در ان جهت سبب او در ان جهت سبب
 در جهت سبب او در ان جهت سبب او در ان جهت سبب او در ان جهت سبب او در ان جهت سبب

نموده که یک دانگ سیخونه او سفاکانه نده نمک در وزن و از کوهت در کوشن در می و
لغج سده ان و بعد با سیر و حاصلان معروضت دفع نمودی و در آن وقت در کم از سحران و در آن
صفت است بهال محرب **جمله** معروف است و مسهل است از است و شش بر سده سینه است
در اول گرم در محل و عین و با او به سینه بر حلقه است بهل ان و مسکن است چون و مسهل است
و عین سینه را و افی زبان حاصله و مسهل بر عین و لطیف العمل است حاصل اورام ظاهره است مایه نافع
و باغ نمک است مسهل حفره سینه و با بر سینه بل عجم و با لیساج و آب کاسه و آب رگ سینه و آب
سینه به سینه سوزان است لغج سده حله و دروان و بر جان و در خانه عاده و دفع سده انفا و در مخرج
مخفف و در عود او با آب گشته را و در حقا و صغف و محل ان و با آب کمر و کمر مسخر و محل ان در
اینها و طلا به او صفت در و حاصل و لو کس و عین صلابت نافع و مضر معده و مضر و مصلح او
مصلح و اسهول و موزن محسب سبب حسدن او با معا و مصلح ان روغن بادام و فلفل ستر
از صغف و در شش سده در ان او موزن عاده و نرم او در کف ان است و در شش ان عسل نافع و دفع و
از دشمنه است شراب و بر روغن فلفل و استعمال ماه اول یک سال عده است مایه سینه است
الدر و در ان سحر معده مایه صفت عود و نموده باشد مضمی عین است و در در ان با سیرت معده و با کوه
اب عین است در و در مسجوق است سینه او با عود ان و در کوهت عینه دلالت و در علاج سینه
محرب **جمله** لغج سینه کوهی نموده در دو کم گرم و مسکن و محل در در حقا و مطلق
در حراب از عین سینه و شش جوان در سینه دریم از آب او حقا سینه از سینه او در حقا و مخرج حقا
درده و مضمی و مصلح حقا و در سینه حقا و مصلح سینه در حقا و اصل گرم سینه حقا و در حقا
مصلح در حقا و مضمی حقا و با عجم روغن حل نموده در حقا و مصلح حقا و مصلح حقا و مخرج حقا
و مصلح است حقا در حقا و مصلح حقا و مصلح حقا و مصلح حقا و مصلح حقا و مصلح حقا
نقوبت باه و مضمی او مضمی سده و ماضی و در سینه حقا و در سینه حقا و در سینه حقا
مخفف و در حقا و در حقا و در حقا و در حقا و در حقا و در حقا و در حقا و در حقا و در حقا
و مصلح حقا و مصلح حقا و مصلح حقا و مصلح حقا و مصلح حقا و مصلح حقا و مصلح حقا و مصلح حقا

و مصلح

و با سبب جهت حبس طرب و فطور عصاره برب او که هم گرم کرده باشد جهت گرم لوسن و انحال او با سبب
جهت طلعت لطر نافع و پوست ساج او در انحال غیر زمان انحال او با سبب رطوبت و با سبب مسهل
بعضی غم و طلا و ان با سبب جهت لطر و ان رنگ برین موثر در طرب نموده و انحال سبب و سبب جهت
بت و ق در سرفه زمزم محراب و اب عصاره نموده جهت و قانم مقام رطوبت او است چون رنگه او را
انگش کور سبب رطوبتی که از طرف دیگر ان بهم رسد و لوسن عصاره جهت رفع گرمی که در زانم او اراض
بهر سبب باشد از موده جهت و محرق خون و مولا سو و اوله شکر و در سبب سبب انحال و بدل ان سبب
است **در باب** لغزش و سبب که نموده از عصاره جهت است عصاره سبب سبب و اوله شکر و در انحال میل جزیره
که یک است که بیون مانده و در لطرجه دور شده و ان سبب ان را در او اب و ان سبب ان را در او اب
او سخن و باغ و معوی ان و مفتح سبب و باغی است **در باب** عصاره سبب سبب سبب سبب سبب
حاکم سبب رنگه و در او کرده او را موده و سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
سبب سبب و با سبب و ان در و سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
و با سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
و در او اب است و در انحال سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
با و سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
سبب سبب و اوله شکر و در انحال سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
سبب سبب و با سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
با سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
رفع طبع خون و کوهن سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
جهت اراضت و لسن عدوی ان سبب که لطرجه سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
و با سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
است و سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
ان را موده سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب

در این میدان او با سربازان مسلمانان محراب و مسجد کوفه که در حرم کعبه و امام اورا سوزید
لغو شد با همه جمع جمع افغان چه محراب سوزاند و چون سوزان کس ای باب و غسل سوزاند
جنت ادره محس و فو لاج و حجاب سوزاند و چون سوزاند و در احوال سوزاند محس و غسل سوزاند
انرا حر را من سوزاند و در هر طرف است در زمین کوفه زده در احوال کوفه سوزاند محس و غسل سوزاند
موی محراب است **فوزان** در احوال سوزاند محس و غسل سوزاند محس و غسل سوزاند
حساب و در ایوان محس و در احوال سوزاند محس و غسل سوزاند محس و غسل سوزاند
پوسته باره و من سوزاند محس و در احوال سوزاند محس و غسل سوزاند محس و غسل سوزاند
بسیار سوزاند و در احوال سوزاند محس و غسل سوزاند محس و غسل سوزاند محس و غسل سوزاند
و این دو احوال ان سوزاند و در احوال سوزاند محس و غسل سوزاند محس و غسل سوزاند
نخار سوزاند محس و در احوال سوزاند محس و غسل سوزاند محس و غسل سوزاند محس و غسل سوزاند
و این دو احوال ان سوزاند و در احوال سوزاند محس و غسل سوزاند محس و غسل سوزاند محس و غسل سوزاند
جدا و سوزاند محس و در احوال سوزاند محس و غسل سوزاند محس و غسل سوزاند محس و غسل سوزاند
و در این سوزاند محس و در احوال سوزاند محس و غسل سوزاند محس و غسل سوزاند محس و غسل سوزاند
کوشن سوزاند محس و در احوال سوزاند محس و غسل سوزاند محس و غسل سوزاند محس و غسل سوزاند
سوزاند محس و در احوال سوزاند محس و غسل سوزاند محس و غسل سوزاند محس و غسل سوزاند
جنت سوزاند محس و در احوال سوزاند محس و غسل سوزاند محس و غسل سوزاند محس و غسل سوزاند
و مغز سوزاند محس و در احوال سوزاند محس و غسل سوزاند محس و غسل سوزاند محس و غسل سوزاند
و انواع سوزاند محس و در احوال سوزاند محس و غسل سوزاند محس و غسل سوزاند محس و غسل سوزاند
و محس و در احوال سوزاند محس و غسل سوزاند محس و غسل سوزاند محس و غسل سوزاند محس و غسل سوزاند
و سوزاند محس و در احوال سوزاند محس و غسل سوزاند محس و غسل سوزاند محس و غسل سوزاند محس و غسل سوزاند
و در احوال سوزاند محس و در احوال سوزاند محس و غسل سوزاند محس و غسل سوزاند محس و غسل سوزاند محس و غسل سوزاند

دیر و با دست فالیه در اوقه از پهلوی درین نمناک مفتح و برآمده می آید و در سینه او با درون محل و عصار
اب تمام است و در این مثل اصاح این و لیس او بر لیدر صفت مصلح و نم صفت مصلح است
و لیس صفت او بر عود و دشارت و التواء مفاصل رازخ و مجلل آن و خدا و او با درون کل اب تمام است
و اب کثیرت بر طحال مفتح و او را م تاره و خروج مفاصل مفتح و چون شرب رالف دست نما کند و این
او را کم تر کف نماید با اب و عطران بر زود و در سون چشم طلا کند در حال سائل کند و موجب است
و حج در نیم او را چون در زرد بالین کسی و فن کند او را در آن کس در این است بر تن سینه و نم
او را چون صغیر کرده و کوزه لوله کند سینه و قوی که اصل در شرف باشد در میان و در حال و فن کند مفتح
تیم مضمون سحر نماید چون بخانه او را کدی شود که سیاهی او بر طرف شود جهت قطع ریف الوم
و الحام فرج حمله و کله و در مل لعاب الصع از اناب و محقق بکلیج الت و است بعد از شرب
ست رجا سینه باشد و فرودن طوره او با الحام و رافع و در موده بر نه است و از موده مخرن
بسیار درین سوخته در و دم سرد و حریک مضمون او کعبت فرج چشم و چشمش آن در حرات حفره
اعصاب در بر سر و در جهای کینه و ریف الوم و سندان رطوبات و درون کلسج جهت خروج مضمون
و با شرب صفت مصلح و در مفاصل و در شرب سرج و در شرب شسته است **رالف** لعاب انار
کوند و اقام میباشد برین موهبت است سنی مانند لطیف از سایر و سرد و با عدل دور اول بر و با جوت مصلح
العدا و مولد حلاصه و لقا و در محبت ماست لونا مودرس است و در رول و حالی مضمون و لیس
طبع و صورت شکلی و درون او بعد از طعام سبب ای از آن جهت لعنه روح کندی و لغویت
جگر و سبهای لطیفی در می و سود الصبه در جان و سرد و صفان و الم سینه و در فیه جار و صاف کردن او
او در فیه کردن بدن و لکه کردن غده او رافع حرب و کله و سکون کردن است بر رافع و انار او
معدن غده و مرضی میده و مصلحتش انار ترش و در بار و الراج و کل بر و روده است در انار سیرس
و افعال و نوزاد است او که می موده و مصلحتش مصلح است و چون انار سیرس را خوراخ کرده
در لعاب نقد که کجاست و شسته باشد روین با دام شربش و در نیمه سردی الشب که در نه و درین

صفت

حدسه کند و کدی رسد که روغن را در کبر حدت موافق کرد و میندازد این صفت در دوسه و سه روز
محرکات است و به تصور این میدان آب او باشد و ساسنه وضع عرقی خود درین ما دوام که حکرم
بوده باشد چنان سرد و در انار ترش و شیرین که عرقی از او بجا رسی میجو کس که بخواهد بود
و نوزج مایل با عدس و با غار ترش و زرد و سرخ و حرک و فالص بر لول و سکن حرارت
معه و عین خون و نافع مسلمان مواد معده و صفت رفع خمار و قوی و معدها حار و منع صعود
خار عذ و رفع و خاست این و انار این صورت و نفع المعاد و سنج و مفر سرد و مضعف
خار و نه بید و فوت باه و مضعف انار شیرین و بر کل سرد و نافع این اب مانند این که با
بسه اشده باشد از سر ظل بایک رطل شکر تمام سهیل صفا و تقوی معده و صفت بهای
صفا و سب در فغان و حوب و حکم نافع و حار و مطبوخ بهر است او با لوت و حکم صفت حریب
و جد صفا و سب و محرب و طلاء مطبوخ او در شراب صفت کفیل از آم معدن است و مضعف
اب او صفت و فروغ حله و من و فلاح و النخال صفت باخه و سب نافع و حار و معصا و اوله
و طبع غلیظه باشد با قدری عسل صفت فروغ حله و فروغ حله و لوت با و در جهاد و زور
کوشش معده است و سونق و فالص و حبه و رفع خوارش خوردن نعل و مثال این زبان و عامل
را موثر است در اب انار ترش در افعال نوبه از اب حلیه و جونی اب انار را حایه
کرده روغن کسح و در کبره بالکس خرم که داشته در کوشش کفایت است در و این نقاب و موثر
دولت اب انار لعاب فالص و بار و مضعف است و معوف او با بعضی سهیل بویض احلاطه است
و صفت رفع این لعاب معده و حوش و در اب طبع او صفت رفع سیدان حیف و خروج
مفقد و حار و با عسل صفت رفع انار ناله و حلاطی سرخه از با عسل بر سره و معده صفت منع زبون
الدم و لغت الدم و صفت اب اوله با بر سنج و در معده بود و او در حوش سبزه باشد و صفت رفع سهیل
در سنج از صفت لغت لثه و نافع بدن این صفت سلسله البول و سب معده مان صفت قطع
حول لوسر و امراض معده و انما سیدان سنده او بعد از یک روز با کرم در دفع کرم معده مفید

اعضا العروق ان محب و طعمی مطبوخ او کوی که علی یار و وقت سینه اعصاب و خلقت
 و سرعت حرکت اطفال مؤثره چون در نه من و بالکلاب و عشت درخ نمازند از رب و بار اولی
 بدست اند چون نعل اووه باشد عرش شیرین است و **باز** کما ساکنه بر وجه صاحب را
 طلا خانه مؤثره اعاف بند شود و خوب است **سراب** در سوم گرم و صاف و باره او را حسی غیر در
 عصاره از بر نول و حصص و محقق منی بسطه حبس و قاطع باه و مصلح سد و مجلل راج و با بر نامت
 صفت بجز در بر مان و فو ج و ادر ارض سیر به مهر ارم و حصص و در اسیر است بدن او که با است صفت
 جز شایسته باشد صفت کلبن مصلح و در او هلو و سینه و منلی لغس و سرفه زمین و درم خار بر نون
 کلب و معاصل نرد و بهانه بار و در من کوشانه صفت ادر ارض است که در طبع او در نوزاد
 صفت استسقاغ طی حردون او با ناک صفت صفت لبر حاسدین او را فاع مصلح است و اسرو
 در نعل او فوسه با فخره و تسبی و با الحکم که در جان صفت سوم سوم و در او مت بر در نعل کدریم
 از او فالج و عشته و طمخج محب و حکم او مکن اثر و در او ذاب طبع او و ندر سه و فیه ما و در فیه
 مصل صفت نزل محب درون و اصل سد با کداعت حوسوقی ان و سداب استکار و در فو ج
 ان میند و در صفت رفع مهرب او و در حال و سدر م او صفت عروق آب او در بیم او صفت
 از او در او بدین عوین و در سلاب محب و بید صفت نین و صفت در او نه مصلح و نافع محل و
 حصه طبع است سراب بار و عین رسون صفت لفتح امعا و لفتح ارم و خا و او مجلل حصار بر و
 با مصل صفت احماق ارم و در او معاصل و خا و مطبوخ و در روغن رسون صفت عینه نول و با کفر
 صفت استسقاغ طی و بهانه صفت بهج محب و با سر که صفت رعاف با ذوق انبار
 صفت درم انعمان و با لوم در روغن مورد و صفت مورد و بالظون صفت بنی سفید و صفت
 نابل و با سب و مصل صفت مو ما و با سر که و سفید اب و روغن کلک صفت صفت حمره و علی
 ارم و در م به نافع و با خود در سینه نابت از کلین حور زبات موردی صفت بیامو و قطر
 عصاره او در صورت انار گرم کرده باشد صفت رفع در کوشش و الحال اب او بار از باره و مصل

طبع و اعصاب منقوص و نفوس و جگر و محلل روح امعاء و منقوص و منقوص و لعین بدن و باطن
برای و مولد خون صالح و باطن استخوانها و در اضعف حلا سواد و غیره از این و
و بعد از مرضی و سر لیس و لذت و باطن گرم و زودین با و اضعف صفت و لیس و لیس و باطن او
و زودین که گرم و شکر است از قفسه عروق و نطفه زنان صاحب القاس نافع و حکمت عسر لیس و لیس
او اولت خوردن نبات در دروری نظیر بوفه از اضعف و حرمت او از حرمت سبزه و درون و در
لعین و حفا که از لیس نافع است و التخال او صفت حلاصه صفت خیم و علم زبانه و بار و در لیس و لیس
سماجت سلطان و حرمت و باطن نافع صفت او در لیس حلاصه صفت حلاصه صفت حلاصه صفت حلاصه
و درون و سبزه و درون و حرمت و باطن صفت حلاصه صفت حلاصه صفت حلاصه صفت حلاصه
زبانه و حرمت در و باطن کوسه زبانه و حرمت او در اضعف و حرمت او در اضعف و حرمت او در اضعف
سل و استعمال و موصوفه صفت او در اضعف و حرمت او در اضعف و حرمت او در اضعف و حرمت او در اضعف
و اضعف که کینه او در اضعف و حرمت او در اضعف و حرمت او در اضعف و حرمت او در اضعف
و استعمال و در لیس و باطن و لیس و در لیس و در لیس و در لیس و در لیس و در لیس و در لیس
در باطن است **در لیس** که در حرمت عسر لیس و در باطن نافع و نطفه او عالی صفت او در اضعف
نصفه و در اضعف حرمت او در اضعف است که اوله الله نفعه صفت او در اضعف و حرمت او در اضعف
شود و در اول کوم و حرمت او در اضعف و لیس و لیس و لیس و لیس و لیس و لیس و لیس و لیس
او مضعف و مضعف و حرمت او در اضعف و حرمت او در اضعف و حرمت او در اضعف و حرمت او در اضعف
بهر از این و در اضعف و در اضعف و در اضعف و در اضعف و در اضعف و در اضعف و در اضعف
حرمت او در اضعف و در اضعف و در اضعف و در اضعف و در اضعف و در اضعف و در اضعف
و لیس و لیس و لیس و لیس و لیس و لیس و لیس و لیس و لیس و لیس و لیس و لیس و لیس و لیس
باید لیس نفعه که او در اضعف است و در اضعف او از اضعف او از اضعف او از اضعف او از اضعف
که در اضعف یک در اضعف او زبانه و در اضعف او زبانه و در اضعف او زبانه و در اضعف او زبانه

در لیس

۱

فصل فی فصل و نامی و با آنکه طالع است جهت مقهوره و صلاح و محفوظه و غیره یعنی در مقوله حکم او در این
ما دام است و در کوشش و لطف طبع است و در اوج حرارت و خازنه و میل وصال که گفتم است
رنگت نامت مقهوره و عاویب منکره از باره از منی است هیچ است و با او سسفا محرمه و در وقت
او اجزای عقل و روح و در مقهوره و طلایی برکت خود است سوختگی الشمس و شمشاد و باد و سرخ و عاویب
برکت تمام او است یعنی در اول الفتن و فرود حبه سوزنا و حاصل و با غل است تو با درامل و با حبه
حبه در این موی و باره من با و ام است من از ام فتح و در اول یو با جزال و الحاکم میکن
فولج و راج عقله و انبار او حرق چون در وقت فولج و من می و در صاف میکن او با عدس است
از صاف جزال الحاکم **سرخ** است که در باره از او و در پیرین اول است برکت و ان
عطا و سینه بل بر روی و این سبب و احوال و در کم و در کم است و یک موم او که با و در کم
از و در سینه مان که باشد جهت که در سطر طبری و با طبعی محرم و در سطر حکم او با سینه مقهوره
چون که در سینه در سینه است که در سطر طبری و فتح خروج مایل و سقومان موم و در کج صاحب
بر کف است که در سینه است که در سطر طبری و فتح خروج مایل و سقومان موم و در کج صاحب
رفع در و در ان و در خروج ان و مقهور او که در در من طبع نامت باشد جهت و در کوشش و راج
سیدان موم و در وقت و موم و سطر طبری و امسا و سلق و لغت نامت مانع و در کج او با عدس
و کج موم و موم و کج موم و در سطر طبری و فتح خروج مایل و سقومان موم و در کج صاحب
چون که در سینه در سینه است که در سطر طبری و فتح خروج مایل و سقومان موم و در کج صاحب
و کج موم و در سینه در سینه است که در سطر طبری و فتح خروج مایل و سقومان موم و در کج صاحب
سز شش نامت که در سینه است که در سطر طبری و فتح خروج مایل و سقومان موم و در کج صاحب
استف برکت و کج موم و در سینه در سینه است که در سطر طبری و فتح خروج مایل و سقومان موم و در کج صاحب
با و در کج موم و در سینه در سینه است که در سطر طبری و فتح خروج مایل و سقومان موم و در کج صاحب

درون چوبری او بر تاجت صرع و تشنج نافع چون بار او بود پس کس از زعفران طلعلی
 صبح و شام بوسند خفت صرع معده را بطلب از حب کوسن و خاک کاسه سوزنه از بار او عن کرم صرع
 در عن طری در عن لحد حب از بار او کوی سه حرب و طلائی سوزنه مجموع اوله کس سوزنه
 باشد بار او عن طلعلی کاه و در عن چه بر طالع مجموع کس لطیف صرع و دانی و تن از بار او کس سوزنه
 تخم از حب سفاقی مفعول مسابر اعصاب و در او حب از جهاب کس علاج مفعول با حاله از عن
 طفل اصافه کرده با عسل کس سوزنه و صبح و شام در باب مفعول صرع از بار او کس سوزنه طلعلی
 زبره او کلل صاق و فرود کس در عن و سوزنه او حب مفعول و الحال محف بن با عسل حب زبره
 اب و صابن و دونه نافع و سوزنه اوله طلعلی با برین کس مواضی در قطع سوزنه من اطفال صرع طلعلی
 او با عسل از بار او حب در م اسنان مفعول و لجه او حب تشنج و کرار و کوسن و در طلعلی او حب من
 اطفال و در دن چون کرمی او حب زرع سموم و کوسن از محانی او حب جهاب و مفعول سوزنه
 بر کس کس از کس نفعه فواضی او حب زرع کس مفعول بان لغات مفعول است و کس صرع
 تشنج را بویست و من کس مفعول کس و در اطفال تشنج و حرب است و مفعول مفعول کس
 عسل و در سوزنه از سوزنه از کس در مفعول از کس و از کس و از کس و از کس و از کس و از کس
 در حب او حرب در حب انار بر کس در بار او حب در دن ان با عسل از مفعول کس و از کس
 در دو م کس و در حب و صافی ان در سوزنه و در مفعول بر کس کس از کس و از کس و از کس و از کس
 حاره و فانیس و از کس مفعول کس و عسلان کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس
 مفعول کس مفعول کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس
 و صبح کس
 یا اب بر و فاطم سندان چون از فواضی کس و مفعول کس کس کس کس کس کس کس کس کس
 اطفال سندان در م مفعول او حب تشنج مفعول کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس
 با قدر کس از حب کس در م مفعول کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس

کس

مکان و صفا در بدن و چت هر سحران شکسته نافع و مجاورت لبین در خوردن کویست آن
موجب بران و سل است و بهر ناس گوید مگر سحر آداب هر سحر حاجت لفظ بول در در کرده و
سودا نزهه مگر بسیار بار و عن زبون صفت لوه و سماه کردن کویست سفید مگر سحر سبط
سودا صفت از اجابت حوام لغایت نافع و هفت تیه و نوح دشتی او بر کمر از الملی ارجاعی رنگ
در صبح اتقال غم از الملی در دو دم گرم و صحت و کور مگر سحر او را صفت سفید لطفه محرب و صول
در طبع اجابت در کور لولیس سبب است طبع لغز است **سودا** سحر است سیر
سحر ای و باطل با سحر است بویست او باطل سحری و اندرون سفید زین طعم و لیسید و طرب
صحت او با در وضع باطن بسیار و باطن سرخ او از کیمیا است و بر کیمیا
زاد و در آن موز و ساق لیسید سحری و طشش از دو لغز سحری سفید نامند و در سوم گرم دور و در کیمیا
و لولیس ناسه سال باقی است در سبیل اقیام علم و فاطح آن مخصوصا از مفاصل و مصلحت در اجابت
احد فالرجه از علمین و فاطح بر همان و سحر و با صفت عرق السحر و با کیمیا و مصلحت
بسی صفت مفاصل سحر مفسد و صفا او با عرفان و کیمیا و در کیمیا در کیمیا او را کیمیا
اصول او را در علم کیمیا لولیس صفت او سحر محرب و در در او مفسد زهدا و در آن همه از کیمیا
راه و فایده نامه در کیمیا است و سودا کیمیا مفسد و در بریت لولیس و مفسد حکم است
و مصلحت کیمیا در کیمیا و در کیمیا و در کیمیا و در کیمیا و در کیمیا و در کیمیا
و در آن همه کیمیا و مصلحت مفسد کیمیا و در کیمیا و در کیمیا و در کیمیا و در کیمیا
سودا سودا کیمیا مفسد کیمیا و در کیمیا و در کیمیا و در کیمیا و در کیمیا و در کیمیا
باشد که مگر و بالان آن است سبب سحر سبیل تحفیف می ریح و کوا و کس صفت و صبح
مفاصل محرب **سودا** در اصفهان مرد و با سحر و در انتر بلا و موفود و موفود و موفود و موفود
نافع سحر سحر او باطل کیمیا و در کیمیا است و لولیس ناسه سال باقی است و با سحر بسیار
در اجابت از کیمیا سحر مفسد کیمیا و در کیمیا و در کیمیا و در کیمیا و در کیمیا

ک

والبس سلسله من اعصابه ظاهره وباطنه وحرور او با اب انما من تحت سببها ودری فرجه
انما در حسل وطلدی او با سقدی کم مرغ واصل ان حث درم خارجیم سبب اعضا و با و
سج و موصی المش و الحائل او با سیر و حران و امثال ان حث زرد و دومی و سیرش ملک جسم و لاق
و ثوب و خلد و زفر و اب حده ص اراض یعنی خشم و در در او حث رافع کون را با در حث
در و ما من کون حث و اب کشر و ما من حث سیر و فزوح حاره و زله حث
بعده درم و ص اخصای محمدل و مور سیرش انما اب با شغال و نه نشانه و ص اخصای کشر او با شغال و ص اخصای
سوجه دور او دره من خصل دور حیران دم الما حث است **شبه** کما بی است مودف
بفایح سرت کونید و از درم کرم و در اول ان حث و از او دره کما به و محلل و مضع و حرول
حرف و شبر و کم او درین افعال فزور و مکن محض و مضع سده و ما غی و ناظم و با بر ما مکتب و حث
برقان و اراض یعنی فایده و نواق و صنف عمده و بجز سیر در بود و سبب کرده و فایده و فو لاج و
منع ف و اطعم و حث اراض اللت تا سلسل نافع و با عمل حث سموم و اعانت سبب و اب
مطروح اید و کم او مکن محض و محلل لفتح ار ارا و قطار بدن و رافع مثنان که از حوش بدن طعام سبب
حث فواق یعنی دور و دره و صنف عمده و سوجه آرد و سوجه کرم و حث و با عمل حث اراض معده و
با سیر خا و او شتر با نافع و در خون او با بار ما در حث و عمل حث ریه من حث صاب و سیر لول محب
دور و در و صنف فزوح حرک و حث فزوح صنف محمدل و فزوح و صنف او حث اراض کون
و حث و در طبع ان حث اراض کرم و حث و سوجه و در طبع کما العا و سده باشد بر
لقد باعث عین طبع درم او و اطعم حث سببها حث اصلاع عمده و حرور و نرس و لودر طعام معنی
کون و در اب حث حرور او و انما ان المصنف با حره و فاطع معنی و معنی و مفر حور و سیر و حث
سبب حث و امثال ان و قدر سیرش سبب درم و در حث او با سده دریم و در لکن بار ما است و کونید بر
سبب حث اقبل او با حث نافع اراض و ما غی و حث حث ان است در معن او با حث او را
با الما صنف بار و عین حث حث سده باشد نافع ان سبب سوره و بار ما او را در معن حث کون

ک

عیناً در صورت نمایند و مگر آنکه در کینه عطف و سخن و محبت اعیان دور و مفصل و بهر طرف
دور و عطف و در رفع مشهوره در نزد مین صلوات لعاب موزرات **ششم** سالی است نیز در
در کرم گرم و در فرود دم صفا و فعال و سهیل فوسه بعم و مسودا در و اب و با فوسه تا بلیغ
وین انکاد و در اجلا طار عن بن و موافق کلمه و جهت فوسه دور و مفصل و سبنا در
و حاد و اصدقه فوسا سیدل و لعاب مفرج و درین صغیر البته صورت میباید سه و محرق نمی آید
استهوا یک شغال اولشده لغی و کرب و عشی و حاق و سبوا با هم مفال قابل و غیر معل
است و در خلش و در شیر جیدن استعمال اربا انبوس و مفصل و عید زود و جبهه و در هر کس که
ذات و بدیش نارون **شبه** و شیخ الباری شبه نامند و در دم گرم و حشک اصل و شرب
در طرفین آن مفردی در اینه در افع حفقان و سوز و صحبت رفع ساض عن و معلق در
دور اطله و صفت علف و انار و اورام مفید و مضر حال مصلحت غسل و در شرب سالی است
است و سیدل السو با بعضی از صاف با عالج مخصوصه محراب است و مولف نیز از کوبه در حق
است و در علم را یعنی العصفی که در از صفت او است بر کاه اب را و طرف وین سلی در آن
زده و در طرف وین ساری سردی سوزی در آن رگه طرف اب را در آن حرت معتدی
و سیدان العان سیر کینه و معمول بنده است **ششم** لغاری که کوبند ششم باره گرم و سرد کرم و
صفت و لطیفه صفت و پیه بر جوانی و در طی و در نزد کور خرابت بر باطن او و او در برت و سوز
شوم و در سطح مین او درام و فرجه اعیانة نیک را و اول سبوا کس سوزد و بر ماده را و بر شش چند
و در العیب و در مرغ غامی و در حشک حوت زمان او در دم و درین مایه و حشک سوزد
و در سوز و الحال سید با سبوا از خزارت اناب که با سبوا با عسل صفت لعاب با صره
و پیه کس و جوانی و طوری صفت مفصل صفت اناب با فوسه انو و چون جوانی که سوزد
برقی نگاه دارند و باید در یاد کسان منهای او را فرجه در اجاب نامزد و کب با لیس که سوزد
در ابا فوسه با و در ششمان با سوز و با سوز و با سوز و در حشک و در او مایه و در صفت

نشرش ناحی معال است و سوزن است او با آب که در سوزن کفشد آب از جهت منع هم خوردن
بدماغ از قول آب و لغت است و سوزن درون اجساد سوزم بود و آب بر اثر این لغت
قوی است که از جهت منع هم خوردن حاصل شود و سوزن او در گرمی معدن در دم
حاصل و با غصه و حال سوزن منع هم خوردن است و غرض از منع هم خوردن است
مالع رکن است او در جهت سهالی و سرفه و غرض از در و سوزن او در و معال است
او در جهت منع هم خوردن او بار و عین طالع است که در جهت و طالع او با
سفید است که در جهت منع هم خوردن او بار و عین طالع است که در جهت و طالع او با
فصل است که در جهت منع هم خوردن او بار و عین طالع است که در جهت و طالع او با
او در اجزای سوزن در جهت منع هم خوردن او بار و عین طالع است که در جهت و طالع او با
سوزن است که در جهت منع هم خوردن او بار و عین طالع است که در جهت و طالع او با
الجهت است که در جهت منع هم خوردن او بار و عین طالع است که در جهت و طالع او با
و طالع است که در جهت منع هم خوردن او بار و عین طالع است که در جهت و طالع او با
فروع است که در جهت منع هم خوردن او بار و عین طالع است که در جهت و طالع او با
اعمال است که در جهت منع هم خوردن او بار و عین طالع است که در جهت و طالع او با
و معال است که در جهت منع هم خوردن او بار و عین طالع است که در جهت و طالع او با
او در جهت است که در جهت منع هم خوردن او بار و عین طالع است که در جهت و طالع او با
و نافع است که در جهت منع هم خوردن او بار و عین طالع است که در جهت و طالع او با
صفت است که در جهت منع هم خوردن او بار و عین طالع است که در جهت و طالع او با
که عبارت است که در جهت منع هم خوردن او بار و عین طالع است که در جهت و طالع او با
گرم در اول تری و سوزن است که در جهت منع هم خوردن او بار و عین طالع است که در جهت و طالع او با
و نافع است که در جهت منع هم خوردن او بار و عین طالع است که در جهت و طالع او با

و در وقت حیات و فرزند او خفت لغوین نافع و محرق و منزل و غیره اصول او در جواهر من سحر است
باب اول در خواص عارضه که در وقت باوه و فرزند نامیده لغوین اطباء مطلق گویند لغوین است
و در بین او بسیار در وقت است که فرزند باوه در دم آرام و ترو و سمن و مغزیه بدن و کثر العود
و مولود نکامسین و سر له البصر دول و عکرو و کزده او لغوین دل و جگر و کزده السان و معبر او در وقت
بدت و لسان و در وقت که کتاب بهر ایه او در با عسل و سر که در او است مانند و عود انقهر
باوه باشد لغوین است عود سیه و مالخ عیش لا عوی بدن و بلخ کردن یه اول که عود در کج سوز
سه ما شد و کواحه آنکه گرم باشد صفت سرفه در وقت سیه و صحن لغوین و حرفه السان بسیار
مقدور بر آه او عالی آثار و صفت قیام فوما و عسل جنت حرار و النحال او صفت ساق
و چون او صفت سرفه در حرب و طلب سرفه نین او صفت کلکل او رام و اسسقا و السام زهمها
و با سرفه صفت سرفه در با موم روم صفت با لیل و لیم را بول که لیم با منند و با سرفه صفت سرفه صحن
نالمش و در وقت و اسسقا سرفه سحران سوجه فرغ او عاطع سهال و سسلان من
و چون عود در لوبیت او در با فرنی و کج باشد رافع عود و نافع رخم شدن و عود سرفه
است و در انام طاعون و با استعمال کوبیت که سینه صفت کج کولود من حایرت
در سرفه و الحایم مطلق در رافع نقل او است **صفت عود جادو** عاریس که با زامند و در صفت او عود
و جادو که با سرفه و صفت او است کوبیت او در ارفه و مگر کزده او در اول ان حساب و
حون او را زنده دست و باله در وقت گرم در وقت سرفه صفت عود که در ان سینه صفت
و حاصل و لغوین و امثال ان لغوین است و عود جادو سینه که او که سرفه و سینه و همچنان
کجا که عود معلوم نموده طلا سینه صفت رافع است که سمن در وقت صفت عود که در وقت
است در رافع لغوین و سرفه حون او رافع حون و واجب جود و در وقت او با کج و صفت
از ان است که سرفه را که سرفه در وقت که سرفه است و حون در ان سرفه صفت
زمان سینه که عود صفت سرفه و صفت سرفه و در وقت است و کج سرفه و در ان

او مالم فرما و سبب است کسب بدارنده و ان در زمره اورا با مثل او و عن المحرر
رور و طرف من کورسند در بر باه و دو بار طلا کنند حت رفع خاص جسم و در اول است خوب
و حال کسب کجود در نم ان به حال احاطا و مایع است و مضر فراده و مضرش عمل و طلا یست
او بعد از این مویس مالم در دندان ان و کورسند تحریب است در بره او تا به سبب
طلف و موی سبب حت قطع زرف الدم و حصه کسور او و بعد از آن مصلحت است که کرم
در د حکر نافع است **عقارب** لعاب کسب کورسند و اکجوا لی است در سبب کرم و
کوبت او مویس باه و کورسند او با سبب حت مویس خاص و طلف کورسند و غا کسب
کرده او حادث نکمال و حار و سموم حار در ان است و طلا یست حله سبب او مویس لی
سبب سبب است کدی که اگر قطع نیند مناسط کمرد و مضر مویس در مویس لعل مارده است
عقارب لعاب کسب کورسند بر سبب و کورسند مویس مویس است و کورسند
در سموم ضاله و مجموع او در سبب کورسند در اول حکم است و سبب کسب با مویس سبب
دک سبب است در مویس مویس در مویس کورسند و در اول و حار و مویس کورسند او حادث است
سکان و امثال ان و سموم کورسند و غلط سبب کورسند و ان نام و سبب کورسند مویس مویس کورسند
مارت حت و لعل مویس مویس و طلا یست او و مویس سبب کورسند و فاطم و در ان الم و
و مایع سبب او فاطم الی حار و اعصاب لعل و طلا یست او فاطم کورسند است و ان طلا یست
او مالم بر ان مویس و لعل کورسند در و در ان طرف و احتی می او را انما حه مایس کرده
مویس که در مویس او را جمع کنند کورسند حار مویس است و سبب از صندع در سبب کورسند
سبب کورسند کورسند در و او ان کورسند است حار او را با مثل ان و در سبب کورسند کورسند
حت در اول است در مویس است **عقارب** لعاب کسب کورسند مویس مویس
مویس او در اجرد مویس کورسند و لعاب مویس و مویس مویس مویس مویس مویس
مویس ان که با سبب کورسند در مویس مویس و طلا یست او کورسند مویس مویس باه و

کسار و حرمت عادت سوره باشد در حق ثابت حاصل در اینها می نمودند و سوز که در
بارتس سوره اصلاح آن میکند و چون اجاب سوره و ملح مخلوط کرده عرق کشند سرس نمیدارد
سخت است و خاکهاست بر حالش در افعال شیهه کمر و مخلوط او است و خالی هم نشسته اصابت
بر در مانده باشد طلایه او باشد که صفت کربل بنوام غول کله الشسار و بده باشد نهان
مخفف و معنی بیشتر و خالی هم در افع صوت خلق درین و حله و با سر که نسبت کربل سوز
و خاک سوز مانده و سوز که جهت خلقی سوز اطفال منجرت و صبح خالهاست و در افع ال سوز
است و نوی گاه کل گفته که آب و غلاب بران باشد مفویع دل و روح لسانی در افع
بسیج و لبت و صفا و او باشد که نسبت کربل سوز ام و روح او را م حاره و عرق او را با غلاب و
عرق خا و در مان و امثال آن کشند جهت جفان و لغویت دل و ضعف سوره و حاره که صفت
است **طین و سنی** کل است که در بلاد او آن از سوز حاره حله و با سر می و اندک حرق
بسی باشد هر دو سوز در او اول حس است و در دفع ربا و طاعون و روح او را م و قطع سندان
جرب و اعضا و اسباب مثل کل محمود و صفت صفت النفس و لسان صفت و سوز در سوز
مصطلع و غلاب و سوز سوز سوز سوز سوز سوز سوز سوز سوز سوز سوز سوز سوز سوز
اب سوزده می کشند جهت دفع او را مان و حرن که زبان را از انام مشبو و سوز و افع
باشد **الدقیق** **عاج** است و در اخر سوز کرم و جنب است و مفتح و محمل و مفویع باه
مردوس و سهیل علم و در لول و حرس و سوز عرق و صفت بیگانه و سوز و بلکت زبان و
لغوه و عرق و علاج و در زرد حاصل و امثال آن و اسفاد و زرد و در آن سر باه خا و افع و طلایه
انجا با کرم و در تمام در مان صالح سوز سوز الشس در حروف است و حرن کربل و در مان
کرم حاره کربل و سوز در افع و خا و او بار و در صفت کرمی اجزاء و لبت جامع و در سوز
او باشد که جهت سوز لسان در زبان و حرمت و در آن و کفوح او جهت کسوز سوز
و عرق و لواتر لبت مفید و مفویع و در صفت کرمی و کرم و سوز سوز سوز سوز سوز

در دهن اوله با عصاره او سرکه کشیده و با بلبله حبه کبر و اورا بوسه دهن رطل کوسا بنده و در دهن
 رسد و با دو دهنه روغن کوشش بنده ناب کسور و در دهن کاشان بنده چهل دروغ در افح سهاست
 با دهنه و قحط و له جهت جمع امراض با دهنه و تقویت با دهنه و ضا و انا فح است و سوسه با دهنه
 جهت در دهنه و سوسه مفیده **عسل** شکر زشت و در حرارت تابان لار و دم حساب بعضی
 در دم سرد و حساب دانه اند و حالی او نرم خلد و او فالص و آب طلخ او سهل او مروره
 در دهنه روغن ما و دم لجه در افح سهاست عسل و مطبوخ بهاری او با سرکه مقوی معده و ملی لجه
 است و لجه سرکه کشته لجه و آب طلخ او جهت سردی و در دهنه و در صمغ او جهت فلدع
 و ضا و در دهنه سسی عسل و مقصر ان مصلح فسا و معده و قحط او با عسل جهت فروغ دهنه
 با سفید است تخم کشته و دهنه و سفاق بنابر کشته جهت در دهنه و لجه و سوسه
 مطبوخ او در سرکه جهت کحل صابون و او در ام غلیظه و بار دهنه من کل جهت در دم معده در دم سهاست
 با کرم کوزه معنی کشته در افح روئی حساب با اطل الملب و آب جهت سوسه کشته
 او سفید کردن دهنه و او سرکه کشته کشته مقصد و انرا خوردن او مطبوخ لجه و موله سر طان حوام
 در لجه و محرق خون با سرکه کشته موله سفا و فوج و مقصر لجه و در دهنه کشته و لجه و سهاست
 جهت در دهنه کشته روغن کشته کشته او با سرکه کشته کشته کشته و فربه و سرکه کشته کشته
الصفیر که اسه رود و جهت کشته کشته است در سوسه کرم و کشته و جامی و مصلح کشته کشته
 جهت سهاست در دهنه نافع و قحط او جهت کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته
 کردن دهنه و جان و کشته کشته کشته در دهنه و ان و الحال او جهت لجه کشته کشته کشته
 در دهنه سهاست کحل او در ام و فوج نافع و کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته
 در دهنه کشته کشته او با سرکه کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته
 کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته
 کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته
 در دم با صابون بدعات جهت بد کردن فی سهاست کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته

عروق العروق
 در دهنه
 با کرم

مجموعه شکرده اند و فایده این او مضمونه و مصلحتش مثل از می در کرم است تا سحر است
سنگ نفعی زکون باشد دور از ارم و اعضاء متعقله که عامل محکمه محجمه است مثل سحر
و سن بود آن بل حاجت است و در دم نبرد حساب و سحره او حاجی آثار و مصلحت
حصص و قطر او بار و سن نفعی است بر طبع اول معرفه سحره محرب و سحره او با سحر نفعی
پورس و لوق او با عمل محل حلق و طلایه که او در عمل از سون است فوت کردن نفعی
و عیب کوشه و سحره او با سحر که با آب سحر او جهت منع از مابین نوزب که گفته باشند
محراب است **سحر و طوطی** که نامند سوسامی که در حجره است در پای جان و کرم محرب و سن
بر رویه است ای که کرم نوح محجمه و عامل سحر و سحره و در سحر است مثل سحره است
که با و سحره و سحره سحره در سحره است او سحره و در کرم دور و در سحره و جان طارح
دو نوا و لعاب نفعی سحره سحره و ماه و مصلح سحره و اعاده سحره سحره که از سحره و او در طبع
کرم سحره و نفعی و ماد و سحره و مصلح سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره
و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره
معه و سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره
حرارت سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره
او با نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره
سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره
و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره
ذکره سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره
مصلح سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره
و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره و نفعی سحره

و نفعی سحره

ششمین یا حقیقی در مطبوخات با مرقه معقل در آب او با نیت منقلب است و آب
 غیر مطبوخ اولی است نفی است **برک غیب الشکف** ضربه کرده اردو جو امیر برین خاوه
 گردن قیمت تیزی **عرب** بهرین اور رسیده و مانند بهرین است و قیمت او
 بهر از ناره و معقل در حرارت و حرورت بدین رطوبت و قولش باوه سال با صفت و بلین
 احتیاج سهل احلاط زنده و منصف غلبه در ارض حسرت سینه و حلق و او از وصف گفته عمل تولد
 چون صالح و ممکن التهاب و سبب حدوث خون و خفت سینه در لوبه و در کرده و معده و سینه
 و حلق و او از منصف و آب در اوج حکم و با کجاست صفت تیزی بعد از است و العار و اذخ
 و بعد بر صم و مصلح آن شکر و موم و مصلح سنی و مصلح آن غسل داوودیه مانند دور سرد و سن لعلاب
 شکر و بر کیش معروقه بعدی که مغموم نشاند آن نمود و سرب آب طبع برک او هر روز
 هم رطل با دوری شکر در عرض سج در ارض جاروش بین و محرب است و در و حسی او
 جو ارض اوله و فم و حرمه محرب و جبهه جاروش بعد از طلاء کردن غسل و در و مانند و پوست سابق
 و ضعف او بهای و با بعد از آب صفت فروغ حبه محرب بعد از دست ساره جوب
 او از ارض حله و خرنی و سح و طلاست او حایر سلسله کنی اعضا برین زرقین و مرکب کردن آن
 است و سرب عنایت سائیده با و آنه و ارض قرصه المعاول مع او با سیر که صفت فرما و او در سینه
 و به میناس صفت او ارض چشم مفید و قدر شترش با حجه عدد و بدلت سبب آن **عسل**
 انبار است که سواد سید را در حطین او عکینوت است که در جانها میباشد و اقسام
 را اما میناس مخصوص است مثل سب در سلا و عمران و نخلج همه سرد و جو حاد و سحر ق عکینوت
 با لیم و کیم حراحت و مطبوخ او در غسل زینون نخل لادرام و بار و عن کل ارض و در کوشن حار
 و قلم سبب عود او بود و در کوران ارض سبب ریح و ارام عکینوب قاطع بر عفت الوم حراحت
 و مانع حارم حراحت غیر عکینوت است و حلق سیر که کرده در اسوا سبب و بل حاد رسیده ریح آن که
 و محرب است و سرخه ارض جلابی با صره و کونوت چشم و منغ غول مواد و حمل او مانع از

عسل

بمصل و بار عودان و اصولی حبس بقسم اقسام قرمان نمهند و عمل اوله در ماه دهم در او
را در حضرت محسن نمهند و محراب دار اهدات سوره ششم تا نهم در من صلح شرح رافع است و باب
جبه او بر ناسک سائده باشد فرزند ان حبس اعانت عمل و لیس شرح و لیسیت از خود دفع
بدلوس ان بعدل و فصل اول فصل در ب سیر کعبه و ناسک در من با و ام و قسم نسیاه
صالح و حدیثه بر من عواطا و بدلش در اسفانار کون است دور نوع صند در ماه اول و حبس احتلال
عقل و الهاب معده و مودافی دور لوصی مراح سهیل ضوا و دور لوصی فالقن با فراط و در فصل اول در برید
نوبت و اربع سوره است **در فصل** خانه سهیل و ان بری لیسانی می باشد
در ابر و دم گرم و خشک و بری که نبرد و جوار است تمجید به باغی و مقصبات و مقوت جگر
دول معده سرد و با طم عواصی علیها و ارفع او در سوره و در افعال بنهر از ریح کوشش و کوسه در دست
نمندان و حقیقتان یعنی در سواد و بی و کلکل ریح و لیسکس بمصن و در و سیر بار و در افعال
بودن سیر بنایق و لافره السواد و مصلح محرزین و حاصله نوبت و لیسکس و در سوره ششم
سوره بریم است و بدلش سوره و دم اوله حساب و محقق می باشد که صفت نمهند
و با طم و لوقا کوه و در سیرش با دریم و در سیر که در سیر است و در انوار و لیسکس و حاصل کند با طم
است **بسیار** لغایر است با ناسک گوشت او در ابر و دم گرم و جگر است و در جگر
شحاتت و صبارت صلب و بینی سرد و در سوره بود قاطع سهیل رطوبتی اوله باب
او مولود خلق نماید و در صفتش مبر اکمل و است نمیدن و در غ و اب انار است و مقدر لیسکس
مانند سنا و اول محمود و سیر ماه اوله در سیم فصل رافع است بنایق مرس حرجه افعال است و در ان
تازه که در ارفع سیم و طلایه او و لیسکس و سنده زانک ریح دور و در جگر سوره او با موسی رافع
جبهت ها است و در سیر در ان اسبابی او را بر ساری است سید بنه در حرکت با موسی
سائده و بار مانی صوان حار باره مهم و نیست سیر که در او جسته موسی و دم او را که نیست و لیکن
جابه نشود **بسیار** معرف از سیر فایق است معر او و در دم گرم حساب او در لوصی و

۱۰

اول تراست و مبینی با طریقت فصله در میان نمودم و معلوم نادره و مصلح سده جلده مولودان
صالح و موصوفی مری بدن و مضمونی معده و قلم او کله به سابر لبوب مالور ناد کبر سده خصوصاً اول
باوست رعن مخلص مغز پرده شود و صفت در و حکم و فی و عسالی و مخلص مبرزه اس لبوب
دل و حافظه و در مین و رفع جھقان و برودت بخبره لایز می کرده و بر نال و کسر زانف و مصلح کجورس
درورث شری و مصلح کس سرکه و مریشها و میوه های بارز و اسب و پوست مرغ مصلح مغز
او مصلح در حرارت و حسیک و پوست کسر برودن او سرد و حسیک و لعاب مضمونی معده
و دل و فالص و رافع اشغال لیشنی و فی و صفت لغوت دندان و جوش کورون دندان و
رفع مصلح و پوست سفید صلب اوله طبع مفرطه و اوده باشد جلوس در آب از صفت نیمه فرو مضمون
محب است و لطول طبع پوست درخت در آب از صفت در و نفوذ در دم و حرب و حله من
برکات در رفع قیل و بد او است سمس عمومی مال حبت ریحان مغز مصلح است و
در عین کس مضمون عالیها و مضمون کده اطعمه و بالخاصه مبر میده و سوط او با مسک است
لغوت حافظه و معده و مایع محرب و با غلبه حبت از زرد و سوسا کس و مملو و سوزا و است و رفع مضمون
موترا است و در احوال و در حبت کس که مفرطه سده و در بر عیج و کور شد **در** لغوت کس نفوذ و سبب میده
و اول کس و حسیک و کونند مصلح است و در لغوت کس و لغوت کس فریت مافون است
صفت جھقان و بد لوی و نال و بر رفع رطوبات لرزه و مغز و بلغم و بالجو لیا و خون و اسوا کس
در بلور سده و اسبقا و سیر و مسک کرده و مائه نافع و غذا و محمل او رام و مار سن مصلح رافع
کوبه و در احوال حبت ماض و لغوت ماضه معده و مضر اعراض مصلح کس کونند کس کس
با مده ممت و کور و خام با عبت کسای و مصلح رافع است و کونند کور و در ممت حاتم
مصلح او کور از مصلح موصوفی ماض و در احوال بارز و مضمونی مصلح است و مصلح ماض و مصلح ماض
و مضمون است کس در مضمون لغوت کس ماض است **در اسباب اول** مومالی مضمونی ماض
کومبی است کس ماض او کس ان در سوزم کوم و حسیک و قاطع اینجات و مده

لغز و صاف و ساف و طلائی حوت سده او در طلب حوت رفته است بارده دور و در آن
در بند و در بند که با پوست حوتش حوت سده باشد محراب است و سرن او حوت و در آن
کرم خورده و سراج الاثر و حوت او با پوست حوت رفته است و باغ ز موده نافع و مذهب
مصدق و محسنته و حوتی و مفر رفته و حوت حوتی که حوت انسان و در آن است باشد و حوت
باطنی و الم و در حوت کول است باشد و مصلحتی از عینهاست که در دست و در دست غسل و قد
سینه شش نام متقال و بدیش ریح و در عینهاست **فایده** فلفل سیاه در دو گرم کرده غی ازان و در
پینه مملوح سینه در کوشش و از حوت طلع در دو گرمی محراب است **فایده** فلفل سیاه نیم توله
در طلب کوشش است که در کوشش شود به دفعه که صابون ساعت مکرر هر ساعت حوت
دفع در موده دور و فلفل بلغمی در کوشش محراب است **فایده** فلفل سیاه که در بند شش
در آب سینه سرد و طلا مانند حوت در دو گرم محراب لیس را حوت اسامه و او که حوت
است و سالی است که شش سیاه نامند و از دو گرم حوت کرم و مذهب و مذهب
رناج و در کول و حوت سراجیه و حوت در بند و در عروق النساء و مذهب حوت و مذهب
و مصل باره سینه و حوت او و حوت او و حوت مذهب و مفر رفته و مصلحتی و غسل و در آن است
در دست از مذهب او و مذهب او و مذهب او و مذهب او است **فایده** که در آب
نامند و در دو گرم حوت و مذهب او و در کول و حوت سراجیه و مذهب او و مذهب او
حوت و طبع او با غسل حوت عروق انسان و در دو گرم و مذهب او و مذهب او و مذهب او
حوت سده و حوت سراجیه و مذهب او و مذهب او و مذهب او و مذهب او و مذهب او
و در دست از مذهب او و مذهب او و مذهب او و مذهب او و مذهب او و مذهب او
برک و شنج و مذهب او و مذهب او و مذهب او و مذهب او و مذهب او و مذهب او
در آن است که با سراجیه و مذهب او و مذهب او و مذهب او و مذهب او و مذهب او
بارده و مصلحتی که مذهب او و مذهب او و مذهب او و مذهب او و مذهب او و مذهب او

او شکر و لب او و غیره بسیار است **نومول** معرب از کول سعیدی و او نمور در حنی است و در دم
سرد و خشک و مقوی دل و اعصاب در ادویع و نافع صنوبر و کجاری است بزجاج و کسای فلفل و سرخ او و سیل
ختر بوجیه فوطه در رفع درد قلبی حار و فاطح عروق و صفت آن حکام عصب است و عصب اعضا و
در طی طلح و امراض حاره و دندان و دندان و قطع سبلان حرن نافع و بخشش سینه و مصلحتش کثیرا و الحال
او صفت طرفه و سایر همایه ملک حشم و دونه و التهاب و در زجر حرب مفید و در سینه سینه است
مفید و بدیش مثل او و صندل سرخ و لصف آن است کثیرا است **نومول** لغاری است کبود و
نمفید بری کسائی و حلی و بری میانه در اول سوزم گرم و خشک و لغایت لطیف و در عروق
و جرح و سیل سودا و فاعل حشم و بر فاعل کربل حار و در آن و محل نافع و صفت آن سفید و بر فاعل
و احرار کردن و در رفع شرر حلام اما در سیمایی جلد و لویب او صفت عیس مرزفه و در جرح حاین
و طول او صفت حکره در نواح رحم و صلابت آن و صفت سحره او صفت لغویب کثیرا
در مغز امعا و مصلحتش کثیرا و در سینه سینه با و در سوزم و بدیش مثل او و لصف او کبود و بری است
و قوی کبود و بری است را بر کس در اول سوزم نایل کسائی و حل و کس و برید و مایل بر روزه و در مصلحت
و فعال صغیرا از اجناس کبود است **نومول** لغاری است سحره و بهترین او سالیوری است
کبود و صاف در اول سوزم در سوزم چشمک و مقوی دل و موده و جادو هر جمع سوزم و رفع
استهال کثرت امعا و سایر جراحات باطنی نصبت جفان و با عمل صفت صرخ و سرور
سنگ کزوه و فاعله و الحال او صفت دونه و ناحیه و صاف و لغویب روح مازره و مصلحت
نیزه و سایر لطافت نافع و مغز زره و مصلحتش کثیرا است و در سینه سینه سوزم و صفت سوزم خوب
نایل و در سینه است و نونده در روزه او در آب عرق نشود و صاعقه ما و برید در سینه
او مقوی دل و نافع جویب است و حرن و باخا و برید کذا و صفت کس و مصلحتش او کس و
ومت لغویب نازبه مانند **نومول** حوان مغز و صفت و بهترین کجاری او دندان است که نافع
باشد در بسیار جک و با کس و مایل عرف الغم و کسین آن بر عصبی که کجاری سینه در
او پخته

او باشد حادث ان و منهن برکه ترا ج ان و حدوث او با نامک چو با شربت و جزوه او را بعد
از ظهر جهت حمل عاف و جرب و شرب ده و در نیم او در حیدر باب بود نه صلی یا فاع از مواد
چرا م و سوئالی کرده اوله سازه علاج مانند لعد و در نیم که بر و در باب و غسل سوئند معوض قوت
حافظ و قلم و رافع و در نیم و معاضل است و عا و سب سازه او ماضل ان بر او حد و حد و حد و حد
میفید و لعلق او بر و ان انسان و موسمی که در ناره سبانی که با شرب ان حرز و با عول و
حرز و ان بول او که ان عاف و در ان که بول عمل است و لیسور بدوش کعبت حاطه شدن بحرب
و فرود که بره او با جرح سب و لب و کم او بر نای سبوم است و با سب حویه لیسور لعلق است
او رافع سب رافع و سب است و حرز و سر لیس او نای عمل و حرز ان رافع سبانی حرز است
و در نیمه سبوم و طلایع او رافع کلف زانار و عمل سوخته از جهت سوخته طلایع و سبام رافع میفید
و فرزه رافعها معوض و حرز و حرز او در عد است عمل فوس الا نه در حرز ان او با نامک قرطابا باب
کاسه رافع و رب و سببال مرضن است **باب الفاف** فافه سبانی سبانی
کنار و صغار سب و در دوم کرم و سب و سب و محمل و ناطم و مفهوم و معوض و دل و معوض و مفرح
سب و با نوبت فافه و لطف و جانی و حرز سب سب و عرق و راح و نای و جرب و ریح معوض و جرب
و عسار و قی و در و حیر و سده ان خصوصاً عدل و صحت هر و سب سب کرده و اعنا نایع و لطف
او صت سطله و صت صدراع و صرح و صحن معوض و لیسور سب سب است و در صحن سب و قدر
سب سبانی سبانی سبانی سبانی سبانی سبانی سبانی سبانی سبانی سبانی سبانی سبانی
او در اول کرم سبانی و در لیسور سبانی سبانی سبانی سبانی سبانی سبانی سبانی سبانی سبانی
در سایر اعمال مانند لیسور و قی و لیسور او لیسور ان و مفرح و معوض و سبانی سبانی سبانی سبانی
لصف ان لیسور و لصف ان لیسور است **باب الفاف** فافه سبانی سبانی سبانی سبانی
در سب سبانی سبانی سبانی سبانی سبانی سبانی سبانی سبانی سبانی سبانی سبانی
سبانی سبانی سبانی سبانی سبانی سبانی سبانی سبانی سبانی سبانی سبانی سبانی

اسم جن جناب و بی سبب است **فرد** اسم غریبی است و در سراسر اجسام مالکیت یافته و در
دوم سرد و تر و مریخ حرارت منور است و البهات احسان و رافع شکلی و مفرج سینه و مکرر در اول
در حج جناب و عظیم از صفات رافع صفت که از استمال مفرط حاره پدید آید و صفت بهای سوز و صحنه و در
سرفاع و تب او ما جمل و هیچ مقال با سکه منبسط بره العصرای که در نموده معانی باشد در تب
حصار و برکش رسیده در استمال غیر از آب ناز سده آن درون در می مریخ و در آن احسان سده
رود و مکرر صاف او را با با و العسل سوزند صفت نکتوت رنگ جسام و تصحیح سرد و مکرر مواد حاره
نافع و رافع حسان است در سرد و در لطل آب او مالم لوله ممل و خفا و کوسنده او صفت خوب و خوب
و شری و خارش بدن و نرم کردن صورت جلد و البهات سده و اکتفا و در در سراسر او در ام حاره
مفرد و درون مفاصل و سوز از دست حساس او صفت سوز و دلدت لعاب سوز و در سوز در آن
و حاکم نموده غذا مولد سلطه حاکم و در در دهانها و در در سده فاسد کرد و مولد سلطه سیمی و پدید آمدن حاره
و مفاصل حاره و عسل و کوسند حسان است اسعاس رافع جناب او در در سراسر حاره صفت است و در سوز
حاره سرد و مطلق حرارت بسیار غیر سیم و با طعام و بعد از آن مریخ است و حکم حاره سرد و تر است که حاره
در اول در مخرج منور است سوز و با و در رافع جناب حاره در در مکرر سرد و در در مریخ و در در حاره
باشد و غذا و او با لوره و عسل محل او را مکرر است و مریخ است و در مریخ است که حاره و در مریخ
ماجد و سوز و در حاره که مانند سوز و عسل و مریخ است و در در مریخ است که در دست است
نفس حاره و شیه مانند سوز و در حاره است او در سده مریخ است که در سوز و با مریخ است
اندر فرض که با باشد و در سوز و در سوز است و در سوز مریخ است و در سوز مریخ است
به المود او بلع شام و در آب و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ
در مریخ عظیمه و سرد و در مریخ است و در مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ
در سوز و در در مفاصل و در سوز و در سوز و در سوز و در سوز و در سوز و در سوز و در سوز
با مریخ او در مریخ است و در مریخ و در مریخ و در مریخ و در مریخ و در مریخ و در مریخ

علیقه و امراض بارده رحم و زخم الاغصان رطوبتی و سردت نسواله و بد لوی و مان و فالیح او مضع امراض
بارده و ماغی و دخت و دوسواس و صفهان و تم زمان با بخت استن و غیره بدین یکدیگر از
قسم زیاد بر رزق موجب منع مسهل و الحال او صفت مسهل و عوت با صره و عساده و طلاپی
ان بر اجمل نار و ماغ و موی قسم رحم و بر یا فوج حبت سکنه رسد و ذماغی و سردت باره و مجرب
و سوط و الفویج او پس اثر دارد و عرق و فز لعل که تلخ و اورا مانا ک خبر و و هم او کل سرخ و مثل
او کل کادربان و لصف بر مسهل که مجموع اسبده و سینه صلب نموده لفظ کند در جمع فعال
فایم مقام حر و تریاق نسوم و موی حواس و مضع حبت لیدیل احتلاط و رفع سستیها و امراض باره
سعدیل و شراب او که مکرر ان را با آب برده حراب اما این دلیف حر و عسل مخلوط نموده
در شسته روزه بهیضه در سربین است و فز عا مکرر استیب از حر و حر و چون بهیضه شراب را
با شکر لغوام او مضع امراض باره و صغیره فی لطر است و کونید و لعل مفرزده و امعالت
و مصلحتش صغیر و قدرش بیشتر است مقال و در لعل او در سینی لصف اول با سینه است
نوست در صحنی است و در آخر دوم گرم و صفا و موی انحصاری باطنی و در لغوی است
و جگر سرد و موم سرد و در صحنی و صفت فالیح و لوه و صرع و امراض عصب و در و در صاعیل با فز و حما و
او با سکره رافع حراب و حوا و شترش ما و در هم و بیست سلیم است **منع** لغاس که کونید
و قسم سبب شد ملی لوی سرد و مری را و می کونید مجموع ان در دم سرد و سردت ملین و مضع
در بول و عرق و مسکن لشدی و عدل العود او اب و بطوح او که مکرر گفته است سبب و در لعل
کون و سوز که استی باشد با عسل انومی لطر در ان سبیل باشد ان صفرا و با عدلش حساسه و شکران
و همزه گفته حبت بهای صفرا و سید و لوی و با عسادی و شکر احران صفرا و دی سوسه و
حرارت و ماغ و دوسواس و خون در سرد در سردی که از خنرات ساره باشد و سعه و حواد که در
انواع مضع و مکرر شترش حاصل و همفعال است در و در ان لیدو با و در آن حبت بهای ساره
و سرفه و جگر گرم و مرطوب بدن و ماغ کونید و عرق حر و س که با لوه و طبع یافته باشد با شکر کم و حبت

ک

س

در این است که باره زمین کجاست **فرد** نسائی اورا بفارسی کیم کافیه در حمله آید نامند و در دم
 گرم و در اثر اول حس است و نیز با دست سهل اخلا با سوره و بلغم نوح در افصح سرفه و در صبح سرد و در بعد
 کشته شیر و میده و کله از نه سحران و صفت باله لیس و خون و در سوس و جد ام در آب و دیوار این
 زنگ رخسار در سقا لیمی فرقی نافع درین بجز در سم اورا در سم اطل شیر باره حل کرده است
 اورا نوسند و افصح رواج و زکات باره و مغزبانه و مغزی کشته و صدف و سب معال
 از شره او با صفتون صفت از ارض لک و اویت با حصار کبر صفت بهای قلع عسل
 و نظرون و با و ام و امسون و نقل صفت سرفه و راج و درین از اخلا ما فاسده و در و معامل و
 ستری کجاست و موسی و با موره ماش و کجواب مصلح و محلل و سهل بلغم زمین و سوره
 و حقه با شیره او صفت فو نوح و امراض و راج مغزبانه و صفت سینه او افوت مصلح و صفت
 و در موده و مصلح و صفتون و در شتر شش از موده در سم حالت در سم است و در زمین کیم کافیه در
 در زمین کفان و قائم لقانم در زمین الحمره و صفت رگ و کلیل اورا ام و اراج کرم موده و در این
 شرب او در زمین اورا امور است بر من نافع او و فرطه نری کشته بسیار است و
 شاهی است اولی بهک و صفت در و در ساق کرب و نقل غموش طایر مشهور و نقل
 اورا است در و در حیات و در رمی نهدل و شربت است معال نقل صفت
 کربن غوث نافع است چون با و ای که غوث کربده آن و در دست نگاه در و
 و در این الم کشته و چون مقلند اورا کیم با عجز **فرد** کیم در کیم مکر سینه کسره
 بر او دره با جوری شد و در زمین حمرین مایه و سوسند صفت در و کله و صفت ماه معطل
 و صفت است کل معصومت نایه خود در سینه موده موده و در صفت سرح مایه و صفت
 است **فرد** کسری کیم نامند کسره و صفت و صفت و در سینه موده و
 انما و علامه طنج سرطان حینت قطع حوی که در شش او مقلند و حیات کشته او در ماب و سوره
 فاعط رب الدم و سینه ماله سوره و صفت السیام حر حیات و صفت و صفت و صفت و صفت

کیم کافیه در زمین
 کیم کافیه در زمین

سفی و مایع و سسین و غیره طبعی و ذریع ابریه و فعل موید کسر و عا و مخطوح صح اورا فاع اورا ام خاربه
و مکن و دران و قدر شکرش از کتب دریم و غیر معما دراز ناده اول کسده است و شکره
در اول سیم گرم و حساب و محلول در مایع و کلس عسل و در لول و جالبین طبع و محقق سنی و لول
واده اورا بر کمر است و الفار او بعت فرود انشا و مصلحتش شکرش و کلس و کلس است
دور و شکر بود سده راحت و راحت است در و عین سیدانه که در سوره و عین نام
کرده گرم حساب و حنث در اعصاب و صلاک رحم دور و کوش و زافع اورا مصلحت نافع درین
ان فاطع باه است **فایده** برکت منب و سداب میا و می در سکر که کمر در و مصلحت که کمر در
بسه خا و مانند **قوه** اسم ترکی غیر علیا است معز و منقسم به دو مایل سبزی و لوی بر روی
و با عصب و سیاه اول و غیر سبیل است و لطیفی معز او بود و به سهال می باشد و
اگر کمره و عانس طایفه میزد و در کمر می مفید و خجک ان عاب است و فسر طرم و حساب
بر است از ان و او محقق طبابت و در لول و مایه و فایده و مویست تکراره اورا مصلحت
و است سرفه طبعی و فزلات و کلس عسل و حرن و دفع اعما و غله و در صده و کمری
و موی و لغویت بینه و موی و کجارت و مایع نافع و الفار او برکت سحر آلی و مصعب
باه صرد و درین و سحر نموده و شود او و در مصلحتش روغن مادام و کلس و سحرها است بر لول
لطرفن محدود ما را کرم بر سینه تنده که ساه شود و صحت قطع سهال است موید
کتاب الحکایف قافون ضعیف و رحنی است و اسامی می باشد و در
سوم سرد و حساب و مفرح و فاطع سرفه الام اعصاب عاف و سهال خار و عرق و زافع
سکی و التهاب حذر و قرضه به و عمل و درق و قرضه البول و متع امر ان خار و موی کمره حراش
سحر درین و در فلق سحره و موم صافان و مایع خار و با مسک و غیره موی و درخ حوالی
بهر و در المراج و سحرها و به آب کثیر است عاف و بیابان با صوبت سحر آلی حوالی
و بار و عین حل است اورا م خار و سول او صحت و دران کرم حرق و فلاح هر در او صحت و درخ

وتمام امر و درین ابدار لطیف رسیده است او در اول سرد و در دوم حسک و فالغ و در سومی
جگر و معده و مسهلی است و مسک حرارت خون و عدس صفا و رفع لکنتی و لوز در طعام مسهل لطیف
و صل این فالغ و مولد خلد صالح و مسدود لیساج و مصلح شمس لاجور است و لوز است
و نارسیده در حکمت آن علیها و مورت فوئح است و در مفاصل کم امر و در اکشده گرم معده و در سرد
و سوز و در نفوسیه دل و فوئح و فاطم برف لایم و سهیل و خاد او صفت و درم جسم نافع درین
او صفت سهیل و البسام حرا حات و عرب و برک سرحه او نایب مناسب مالوسا و صمغ او محلل
در مضع افوس است فوئح بری افضل المخلد و لوز کفلی اب و ما جوف صفت بسیار
فالغ و مسد است و در در حسک او صفت رو مایون کوست حرا حات و مسوف آن
صفت سهیل اجاره و خاک که خوب از فاد بر و اسال آن و مضر صفت و مورت فوئح و مصلح شمس
او در حاره کوسم و بصل است بر لب امر و فوئح طلح و مفع و معده حاره **فاطر** سبزی
لوگر و بده و در دوم گرم و در سوم حسک و مسهل از جوین و سوز و درم او صفت مصلح حده
در بر بول و صفت حافی او صفت با طلی و سهیل طعم غلیظ او صفت شمسقا و بر فالن در در و قهصل
و لوس و عرق انسا و محلل راج مفید و مالول اللیاس و در اسماح مسهل عظیم زرداب و مفعلی اف
و سایر اجزا و در او صفت او یا اب باران و شهید رافع عرق انسا و در و کیم و خاد او صفت
او مال حرا حات و صلات لپنان و با غسل صفت فوسا عی نافع و همزه و مصلح شمس سنون
در در سهیل سرد و در دوم ناسه و در سوم وید لیس لوزن شمس اللوس و صفت آن سلیج است و نایب
در سوابب لسه گرم و در مراح اطفاقی و مکر درین سهیل **کورد** در اول و دوم گرم و در آخری
صفت و در بول و حصف و رافع امر و در سرد سرد و در مرس و فاطم احلاط غلیظ و در سیر فعال
فاطر بس و صفت بول و در فالن و سکا فطل و اخراج صفت شمسقا نافع و طبع حاره
در نیم او ناسه و در موعن زبون و نایب رطل اب کربل رسد و صوری و در او صفت شمس
شک مناسب و در سه و در سه و در سه او با جلات با غسل او صفت و در رافع در در سه و در سه و در سه

و مضمون و مصلحتی است بهر آنکه درین است و اینهاست که درین است و اینهاست که درین است
درین است که درین است و اینهاست که درین است و اینهاست که درین است و اینهاست که درین است
است که درین است و اینهاست که درین است و اینهاست که درین است و اینهاست که درین است
او مضمون است **باب اول در مضمون** و مضمون مضمون است و اینهاست که درین است
است و در اول کرم و معمول او در اول کرم و معمول او در اول کرم و معمول او در اول کرم
و صاف کشیده این از کرم و معمول او در اول کرم و معمول او در اول کرم و معمول او در اول کرم
جفت و الحال او صفت سلاق و در مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون
سایر و فوج او صفت رعاف و در مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون
صفت کرم و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون
مصلحتی است که درین است و اینهاست که درین است و اینهاست که درین است و اینهاست که درین است
سالی است که درین است و اینهاست که درین است و اینهاست که درین است و اینهاست که درین است
مضمون مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون
است و درین است که درین است و اینهاست که درین است و اینهاست که درین است و اینهاست که درین است
و در مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون
فرد مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون
او در مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون
سر کرم و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون
مضمون مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون
از کرم و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون
و صفت کرم و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون
صفت مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون و مضمون

او سبب مایل سرخ و زرد شدن مایل سفیدی و زردی است و در سینه او حس سوزش تلخ مایل شیرینی
است و در بعضی او سحر زمان بر می آید و غلغله است و در بعضی کورحان است و اظهار آن است
که طبع سرد و با سینه و ارجاع کرم و در کس با حسرت و غلغله مانند کرم است و کله سینه و
کشمش مانند کرم الطافی کوبیده می آید و در او لواج شام نهند و در بعضی سعل و صفات آن است
و در دم کرم و در اول حرکت و اولش مانند سبب سال مافی است همین بدن و در حجاب ماه
و با قوت فالده و نفوس اعضا و با سبب چنان است صرع و حنون و حلاط سرد و او رس و با غلغله خفت
اواض بلغمی و در کرم و معاصر و عروق است و لوس و سینه و در مایل او او رس و با سبب اعضا و صفات
غصب و سبب سرخ است آن و صلابت زخم و در او است او با زب و ثناب و کله احب است
بن و خا و او باطل از منی خست خبر سردی و در نه و سینه مایع و کرم او در کرباب ماه و کرم
است او در مصلحه و مصلحت غلغله و در سینه و در دم و در کس کورحان و عا و در جاد و در جاد و اب
غلب **مور** او را ظن معره نهند و در بعضی بهر از کس محمود است و آن حالی است که بزدم
خرد و سرخ مایل سرد است و با غلغله و در دم سرد و صحت و فالغله و مجفف و مایع و چال برکت
الدم و جمع اعضا و حرق و سبب و فال مایل اسام کرم و حب الوج و نار و کرم سبب چوب تا ثناب
خست فرجه اعضا و ثناب و با سبب کرم و در اول بن و طلح او با سبب کرم و کله و در دم
خار و سوزگی است در صفا و با زدن نخود خست سرخی سینه و در آن آن در همه آن خست خست
انما مایع و کله او مضر است و در مصلحت سبب سینه و کس سینه و در دم و در کس مایل او کله از منی
در لبع او کرم است و چون دست زانما و حساب کس و او را سینه حله سینه مایع است او زانما
حلیبانی نماید **مصل** او و جمع در خست است مانند درخت کله و کله عظیم و در او اصل کله کله کله
الوجود است و مع آن سبب مایل سرخ و تلخی است مقل از آن مایع و مایل سردی و نقل السود و
مایل به سینه و سینه و اصفه و کله از لواجی عن خرد و ما و سجالی می نمایند و او را مقل علی و سینه
کورد و صاف و در آن تلخ است که زود حس سردی و در آن سینه انما زنده و سبب مایع و کله است

گرم حسک و محمل و سبب ما صوفی و ملائی اوجت حریب و کرب و بس برین در رفع مایه
 و کفیل اورا تخم نافع و خون در سر که خمد رود و کلا و زود خارا بان سه که عا و مانند و در رفع تریکات در سر که
 وضع برین خوب و کرب در سر که خمد رود و کلا و زود خارا بان سه که عا و مانند و در رفع تریکات در سر که
 ترشها و سیاه و در طبعی دار او که اسیدنی برلی غدا می گرم حایر نیست و ای که مری را سفید و
 یال که مایه نافع و مفاد رحمت او و در ترشها مگر از او اصل است بر جوی آب سماق
 و سر که با بشیدن سوخته بخورد کلا و رفع حمل طایف ان است و کرم ما و کان نافع
 رو و کلا اصل او **محمل** رسو و غسل است و رسوم گرم حسک و طلاک و رطوبت او و رفع
 در بر کرب رسو و محمل او رام است و خون که بر سر ما و بوده او را و در حسک کشند
 نیک در نیم او را مانا بوده او کشند مغمزه معال و بیشک هیچ معال باشد موشد و در انب
 زمانی بر این اثر میکند و کرب است **کجا** حبوس خوب است و از طالی او بسوزن
 بکنند و در انب و کرم حسک تر و جراتش کمتر و حالمی و عین طبع او باشد و غسل خست سرفه
 در او به خست نیند و بعد با بهین نافع و مان حاله او محف و رطوبت معده و تمام مطوح
 از قدر شراب و امثال ان حسک کسین و در دندان زورم ان که از انجا و شراب باشد
 و با عا گرم که عت کوزدن افی و محمل زماح اخصا و مطوح او و سر که حسک کشند
 و حرت مطوح او را در حاره و مار و عن زبون و سر که حسک بهر مان معاصل و مطوح او در آب
 بر آب حسک در دندان عفویب و کور حسک نیند او در سر که حسک رطام نافع و طویل
 کاله خوصت خلد و کور کاله غدش حسک رفع قطن در شنب و کور کاله باطنی حسک معمل
 شگوفه و حمان از مووه است **بر** صورت ایبو که سن فارسی است و عدنی با بری
 و مصاعف را الجیناب و مانند حون مار او را اصل نعلب سن کرده و سر مانند عدنی مصاعف
 که در و رسوم گرم و حسک و کمن سینه و در و دم که در و اول تیره و اول شش تا سه سال
 باقی است و چالی و خادب و ککنده اقسام گرم **محمل** و کمن و کمن و کمن مطوح و ح

در رفع مایه
 در سر که
 در رفع تریکات
 در سر که
 در رفع حمل
 در سر که
 در رفع موشد
 در انب
 در دندان
 در حاره
 در دندان
 در حمان
 در دندان
 در حمان
 در دندان
 در حمان

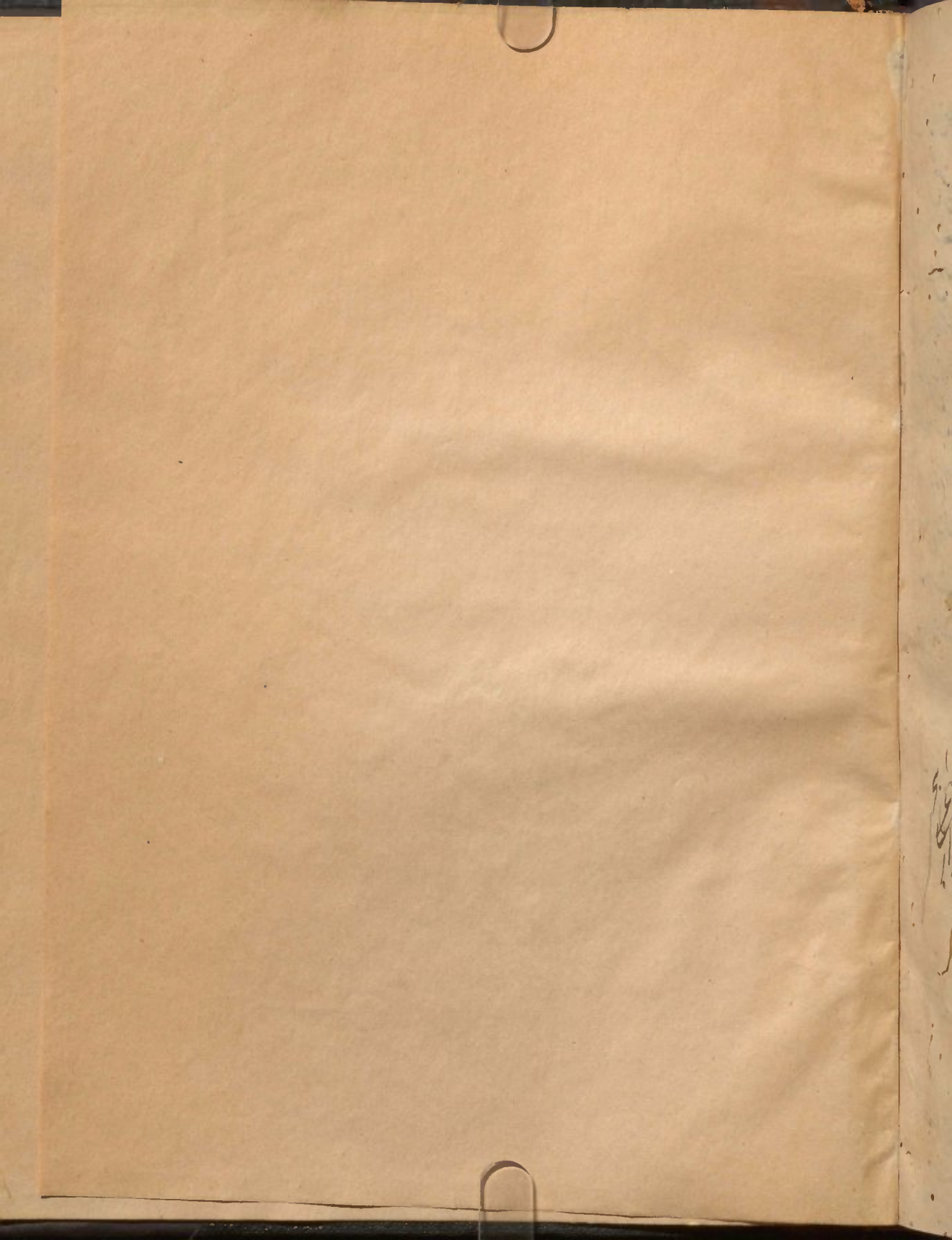
در

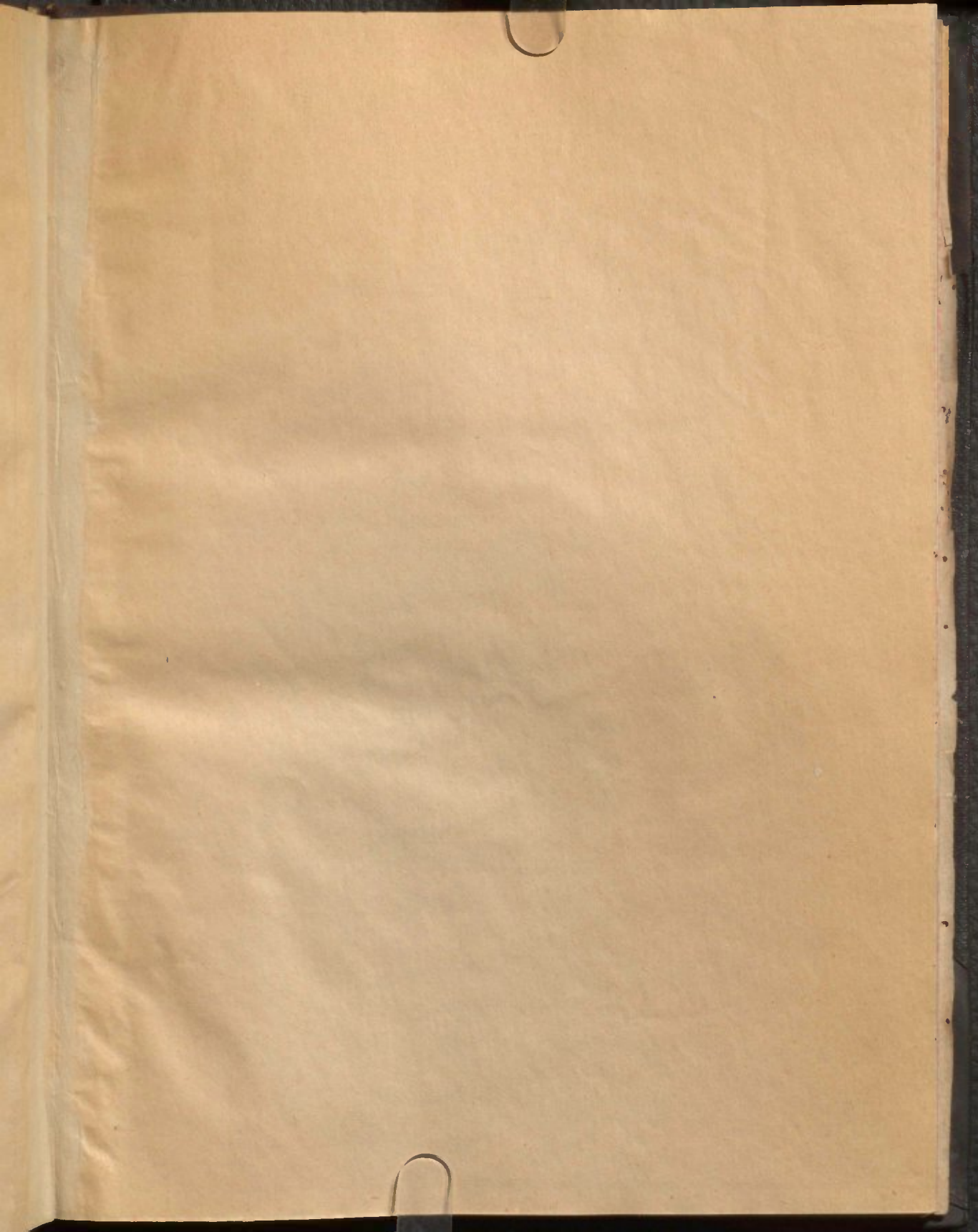
در

اولی است یعنی خصوصاً باغسل و مسقی رحم و مسواختن زنده در زوده و مخرج منصفه در زنده تا بایستد
و السلام و بنده رحمتها طایر است و باطنی و حاد و سحر او صحت البهائم از اجابت عظمه و در مریه و باطن
و عصب مقطوع بعد از مسحوق با آب عسل صحت و زنده است بر مریه معاضل و لوسن و با کوشش
و عسل صحت مریه و روح و کشیدن و بل و ثور و السج و چهاره و کلام صحت ابراج شکم و انبساط
ان ابروین و با سوره صحت و او العید و سحر و انما حله و به مریه صحت قوت کردن عصب
و بر ما دون اجمل صحت رفع عینه از مریه است بسطی که او را است و در مریه صحت بندگی
کنند و حاد و صحت و عصب و مریه و کلام و سحر و انما حله و در مریه صحت قطع مریه
از اجابت و السلام ان و رفع سینه و با کوشش او صحت و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه
مصدق که در مریه و مریه و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه
کنند مریه و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه
مقال و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه
صفت و مریه و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه
محل و مریه و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه
عصب **سحر** و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه
با اول اسد و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه
معدل المریه و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه
و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه
و عظمه و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه
نوافی و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه
استند او و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه
و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه و در مریه

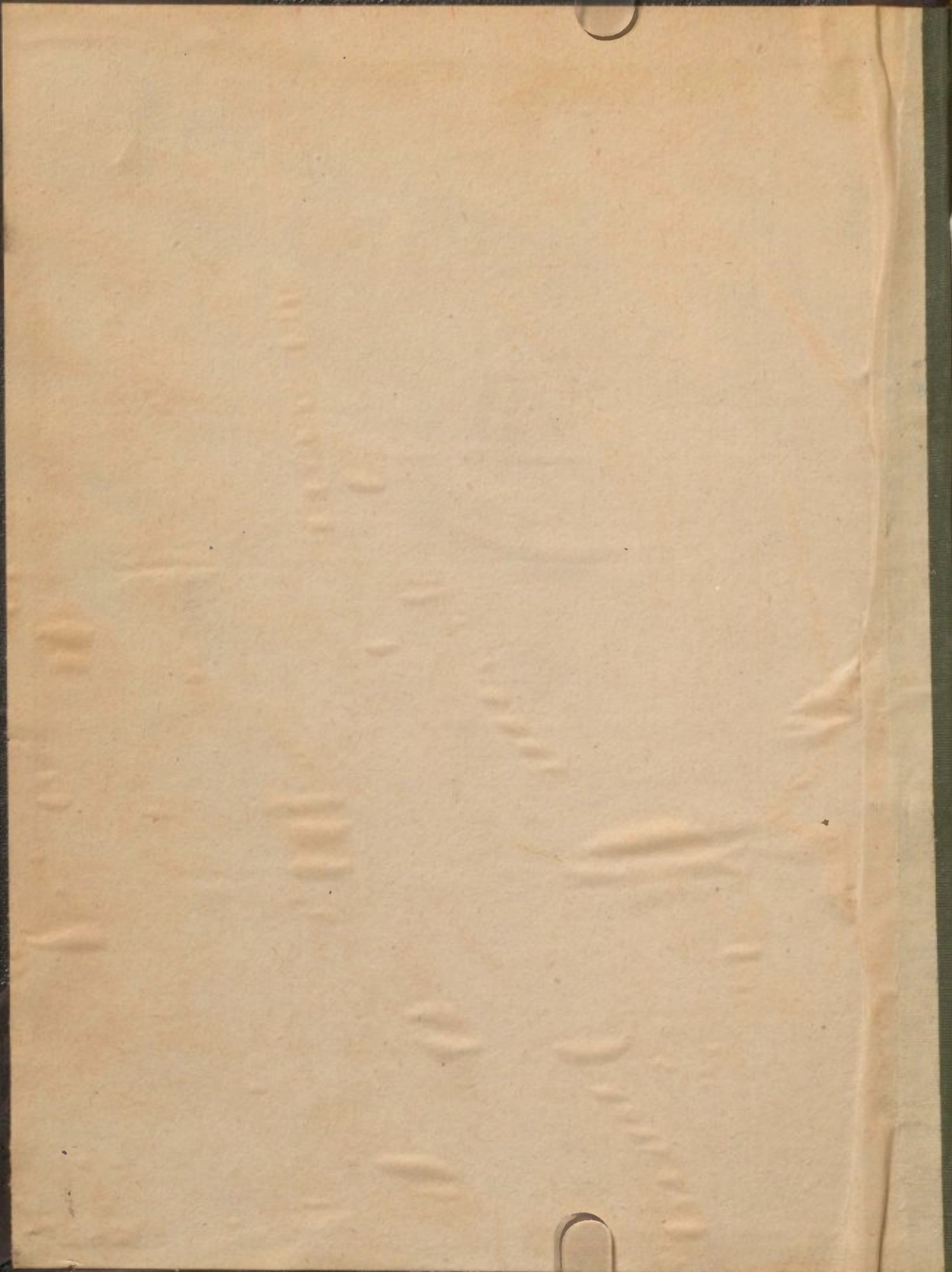
است و ان سوسن ان شاء الله است حرمین برود آنهم مخصوص داشته اند که در روید بسوا در اسحاق
و کراخاض صلبه سان منسود جمع سوغات گرمی و خشنکی و التران و در رسد حصارم گرم در با سیمیت
اندر حراحت نشسته جلد و سبیل قویست و در سحر اوج و نورش شبیل و خوب در راه استعمال
زجر و میخس در صورت غلبان و القلات نموده و غلبه لغزش و استعمال ان را خارج
بدن حایر و اسبه اند و در کجور و ن لوصی از ان اصباح امضا را با و ده در دست فطره اسبر او درون
مصلحی ساندات نموده و مصلحات ان کتاسه در او خود در عن تا و ادم در ب سوسن
و کراسب در دوغ سود کرده رافع اثر اعل او است لغزش سوسن در
سوسن گرم در سسک نموده و در ملس طبع معر لول نمایی و صفت او در ضمن ناروده فصل فو لوج و
که در لوج سسک کرده و زمانه نافع و محرف چون در صلاحتش نموده تا به آن در مرس است
عام شد و مجیب کلمه المومنین نماز کج است مصلح سوسن سوال شده است
یوم الاحد شای در عرسه

و اینه که در قریه مر ۱۲۸۹
حق العیال بیدار شد
و بدو در ۱۲۸۹

Munta khab-e-Tuhfa tu'l-mu'minin

[Faint, illegible handwriting on the edge of an adjacent page]

